

GAZETA LUBUSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II A B C D

Piątek, 23 grudnia 1949 r.

Nr 350 (361)

„Poznanie życia i walki Józefa Stalina pomaga ludziom prostym, często ludziom nieoświeconym uchwycić i zrozumieć najgłębszy sens, rewolucyjny i aryldzki sens nauki marksizmu-leninizmu, nauki Lenina i Stalina, rewolucyjny i twórczy sens walki klasowej i budownictwa socjalistycznego.”

BOLESŁAW BIERUT

Wielkie to szczęście walczyć pod kierownictwem Stalina o tryumf komunizmu

Pismo gratulacyjne KC WKP (b) i Rady Ministrów ZSRR do Józefa Stalina

MOSKWA. KC WKP (b) i Rada Ministrów ZSRR wystosowały następujące pismo gratulacyjne do Józefa Stalina:

DO TOWARZYSZA STALINA — WIELKIEGO WODZA I NAUCZYCIELA, KONTYNUATORA NIESMIERTELNEGO DZIEŁA LENINA.

DROGI PRZYJACIELU, TOWARZYSZU BRONI, NAUCZYCIELU I WODZU!

Komitet Centralny Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i Rada Ministrów ZSRR w dniu 70 rocznicy Twoich urodzin serdecznie pozdrawia Ciebie, wielkiego towarzysza broni i przyjaciela Lenina, genialnego kontynuatora jego nieśmiertelnego dzieła, nieustraszonego budowniczego komunizmu, naszego mądrego nauczyciela i wodza!

Wraz z Leninem tworzyłeś, Towarzyszu Stalin, Partię Bolszewików, w ścisłej przyjacielskiej współpracy z Leninem opracowywałeś ideologiczne, organizacyjne, taktyczne i teoretyczne podstawy bolszewizmu, hartowałeś Partię w surowych walkach o wyzwolenie ludzi pracy i przekształcałeś ją w najpotężniejszą na świecie Partię rewolucyjną.

Jako nieustraszonego rewolucjonistę, genialnego teoretyka i wielkiego organizatora poprowadziłeś wraz z Leninem pewnie i śmiało, stanowczo i rozważnie Partię i klasę robotniczą do powstania zbrojnego i do rewolucji socjalistycznej.

Byłeś, Towarzyszu Stalin, wraz z Leninem inicjatorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej oraz założycielem pierwszego na świecie radzieckiego państwa socjalistycznego robotników i chłopów. W latach wojny domowej i obcej interwencji Twój geniusz organizatora i dowódcy poprowadził naród radziecki i jego bohaterską Armię Czerwoną do zwycięstwa nad wrogami ojczyzny.

Pod Twoim, Towarzyszu Stalin, niezwykłym kierownictwem dokonano olbrzymiej pracy, tworząc narodowe republiki radzieckie i jednocząc je w jedno państwo związkowe — ZSRR.

Gdy śmierć przerwała nie życia wielkiego Lenina, Ty, Towarzyszu Stalin, wzniosłeś wysoko owianą chwałą sztan-

dar Lenina i poprowadziłeś naszą Partię odważnie i zdecydowanie po drodze leninowskiej. Partia Bolszewików, silna swą wiedzą i odwagą, torowała niezbadany jeszcze w historii szlak budowy socjalizmu w kraju otoczonym pierścieniem państw kapitalistycznych.

Olbrzymie znaczenie dla zwycięstwa socjalizmu miała rozwinięta i wzbogacona przez Ciebie, Towarzyszu Stalin, teoria leninowska o możliwości zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Wrogowie socjalizmu, wrogowie narodu radzieckiego i Partii Komunistycznej usiłowali bezskutecznie zepchnąć naszą Partię z leninowsko-stalinowskiej drogi, rozbić ją od wewnątrz, pozabawić klasę robotniczą wiary w jej własne siły i w możliwość zbudowania socjalizmu. Bezlitośnie demaskowałeś zbrodnicze, przestępcze usiło-

wania wrogów ludu — rozbrojenia Partii pod względem ideologicznym, rozbicia jej jednolitości, oraz doprowadzenia do zguby władzy radzieckiej i socjalistycznej rewolucji. W zacieklej walce przeciwko zdrajcom i renegatom sprawy socjalizmu, przeciwko trockistom, bucharinowcom, nacjonalistom burżuazyjnym i innym wrogom — WOKÓŁ CIEBIE, TOWARZYSZU STALIN, UKSZTAŁTOWAŁ SIĘ TRZON KIEROWNICZY NASZEJ PARTII, KTÓRY OBRONIE NIEZWYCIĘŻYNY SZTANDAR LENINA, ZJEDNOCZYŁ PARTIE KOMUNISTYCZNE I WYPROWADZIŁ NARÓD RADZIECKI NA SZEROKĄ DROGĘ BUDOWY SOCJALIZMU.

Wprowadzając w życie opracowany przez Ciebie gigantyczny program socjalistycznego uprzemysłowienia naszego kraju, naród radziecki w okresie

niezwykle krótkim w historii przekształcił zacofaną pod względem techniczno-gospodarczym Rosję w przodujące mocarstwo przemysłowe. Z imieniem Twoim związana jest realizacja potężnych pięcioletek socjalistycznych, olbrzymi przemysłowe, nowe gałęzie przemysłu, które odegrały decydującą rolę we wzmacnieniu zdolności obronnej naszego państwa.

Pod Twoim mądrym kierownictwem, Towarzyszu Stalin, nastąpił na wsi w 1929 roku historyczny zwrot, równoznaczny w swych konsekwencjach z rewolucyjnym przewrotem w październiku 1917 r. Partia Komunistyczna przeprowadziła całkowitą kolektywizację gospodarki rolnej i na tej podstawie — likwidację kulków jako klasy. W wyniku zwycięstwa ustroju kołchozowego i mechanizacji gospodar-

ki rolnej, ugruntowało się na wsiej radzieckiej nowożytność socjalistyczne, które wyzwoliło pracujące chłopstwo od niewoli, ruiny i nędzy.

Pod przewodnictwem naszej Partii z ukochanym Stalinem na czele Związek Radziecki stał się potężnym przemysłowo-kołchozowym mocarstwem — krajem zwycięskiego socjalizmu. Zbudowawszy socjalizm, naród radziecki zlikwidował raz na zawsze wyzysk człowieka przez człowieka, stworzył nowy ustrój społeczny i państwowy, wolny od kryzysów i bezrobocia oraz zapewniający nieustanny wzrost materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących.

Konstytucja ZSRR, słusznie nazwana przez naród Konstytucją Stalinowską, utrwaliła gigantyczne zwycięstwa socjalizmu, stała się siłą przyciągającą, gwiazdą przewodnią dla całej pracującej ludzkości.

(Ciąg dalszy na stronie 9)

Wasze imię jest sztandarem walki i symbolem naszego zwycięstwa

Gratulacje Prezydium Rady Najwyższej ZSRR dla Stalina

MOSKWA (PAP). W Moskwie opublikowano następujące pismo gratulacyjne Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, wystosowane do J. W. Stalina.

DROGI TOWARZYSZU!

W dzień Waszego sławnego 70-lecia Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich gorąco pozdrawia Was — wielkiego wodza narodów ZSRR, genialnego kierownika radzieckiego państwa socjalistycznego.

Przeszło 50 lat swego życia poświęciliście walce o zwycięstwo komunizmu. Wraz z Leninem utworzyliście naszą bohaterską Komunistyczną Partię Bolszewików, Partię nowego typu, Partię rewolucji socjalistycznej.

Wraz z Leninem na czele Partii Bolszewickiej poprowadziliście rosyjską klasę robotniczą, a z nią i wszystkich ludzi pracy naszej ojczyzny do zwycięstwa wielkiej Rewolucji Październikowej. Wraz z Leninem stworzyliście wielonarodowe państwo radzieckie —

związek państw radzieckich — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który stanowi żywe uosobienie braterskiej przyjaźni narodów i reprezentuje system organizacji państwowej, gdzie kwestia narodowa i problem współpracy między narodami rozwiązane są w taki sposób, w jaki nie mogą być rozwiązane w żadnym państwie kapitalistycznym.

Po śmierci Lenina Wy zepoliliście Partię wokół leninowskiego Komitetu Centralnego i mobilizowaliście siły narodu do dalszej walki o całkowite zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju. W warunkach nowej epoki historycznej Wy, Towarzyszu Stalin, rozwinięliście i wzbogaciliście leninizm. Wy daliście wszechstronne uzasadnienie nauki leninizmu o możliwości zwycięstwa socja-

lizmu w jednym kraju, otworzyliście przed naszym narodem szeroką perspektywę, zbudowania społeczeństwa komunistycznego w warunkach otoczenia kapitalistycznego.

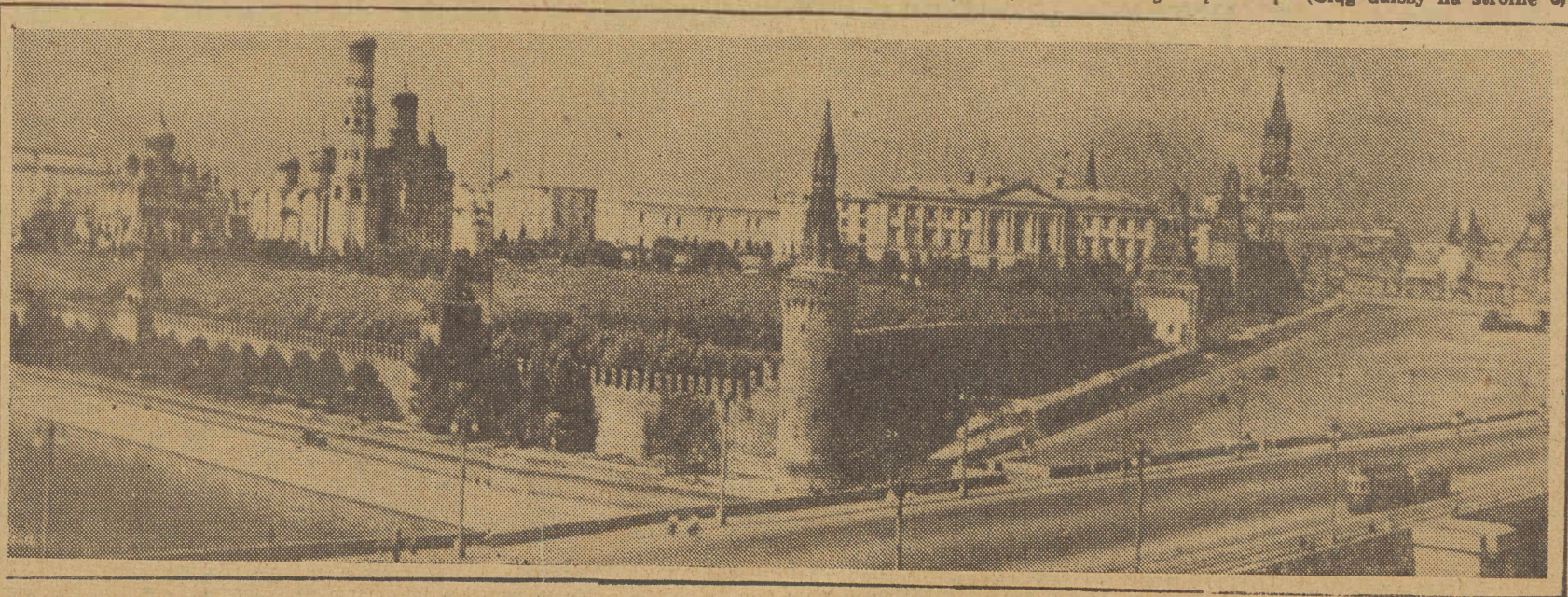
Pod Waszym kierownictwem Partia Bolszewików rozgromiła przeklętych wrogów narodu, usiłujących zagrozić mu drogę do socjalizmu, zmiotła ich do śmietnika historii.

W naszym kraju, pod Waszym kierownictwem, zrealizowano budowę społeczeństwa socjalistycznego, dokonano głębokich światowo-historycznych przemian, które do gruntownych zmieniły ekonomiczne, społeczne i duchowe oblicze naszej ojczyzny. Związek Radziecki w krótkim okresie historycznym przekształcił się z rolniczego i zacofanego kraju w potężne przemysłowe mocarstwo świata. Miliony drobnych gospodarstw chłopskich na podstawie zwycięstwa ustroju kołchozowego wprowadzone zostały na drogę wiel-

kiej socjalistycznej gospodarki rolnej.

Wy jesteście twórcą podstawowej ustawy radzieckiego państwa socjalistycznego, którą naród nasz słusznie nazwał Konstytucją Stalinowską, albowiem stanowi rejestr wspólnych zwycięstw narodu radzieckiego, osiągniętych pod Waszym kierownictwem. W państwie radzieckim, które jest najbardziej demokratycznym państwem na świecie, na zawsze unicestwiono klasę eksploatatorów i zniesiono wyzysk człowieka przez człowieka. Człowiek w Związku Radzieckim wyzwolony został od wszystkich kajdan ucisku ekonomicznego, politycznego i narodowego, ludzie korzystają z dobrodziejstw ustroju socjalistycznego, który nie zna kryzysów i bezrobocia i który gwarantuje niepowstrzymany rozwój dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego.

(Ciąg dalszy na stronie 9)

Doniosłe uchwały Sejmu Ustawodawczego R. P. Zatwierdzenie rządowych projektów ustaw:

- o ratyfikacji konwencji dotyczącej przepisów bezpieczeństwa w przemyśle budowlanym
- o ratyfikacji europejskiej konwencji radiofonicznej
- o państwowym gospodarstwie leśnym
- o zmianach w budżecie na rok 1949

WARSZAWA (PAP). Sejm Ustawodawczy na 70 posiedzeniu w dniu 20 bm. odesłał do komisji szereg rządowych i poselskich projektów ustaw oraz przyjął sprawozdania komisji o rządowych projektach ustaw.

Na posiedzenie przybyli: członkowie rządu z premierem Cyrankiewiczem, wicepremierem Korzyckim i ministrem obrony narodowej Marszałkiem Rokossowskim na czele.

Obrady otworzył wicemarszałek Sejmu Wacław Barckowski, który po załatwieniu zwykłych formalności powiadomił Izbę o tym, że wpłynęło pismo Prezydenta RP, zawiadające o dokonaniu ratyfikacji umowy polsko-bułgarskiej o komunikacji lotniczej. Do Marszałka Sejmu wpłynęło również pismo, w którym prezes Rady Ministrów komunikuje o odwołaniu przez Prezydenta RP — inż. Mariana Spychalskiego ze stanowiska ministra

budownictwa i o powierzeniu kierownictwa tego ministerstwa podsekretarzowi stanu inż. Romanowi Piotrowskiemu. Po odesłaniu do odpowiednich komisji 10 projektów ustaw poseł Kuczkowski (PZPR) zreferował projekt ustawy o ratyfikacji konwencji dotyczącej przepisów bezpieczeństwa w przemyśle budowlanym przyjętą na konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Ustawa ratyfikacyjna została jednogłośnie zatwierdzona w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie poseł Henryk Lukrec (SD) złożył sprawozdanie komisji spraw zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji europejskiej konwencji radiofonicznej wraz z planem kopenhaskim.

Mówca stwierdza, że konwencja jest korzystna dla Polski, gdyż m. in. kładzie kres samowoli, jaka dotychczas panowała w eterze. Na konferencji Polska otrzymała swoje niezbędne minimum, to jest 11 fal.

Poseł Lukrec zwrócił uwagę na wiele silnych radiostacji wybudowanych w Niemczech Zachodnich przez anglo-amerykańskie władze okupacyjne. Wśród tych stacji klasycznymi wzorami biśmarkowskiego cynizmu „wyrobna się” radiostacja hamburska.

Na dobro sprawy ogólnoeuropejskiego obozu postępu należy zaliczyć — stwierdza mówca — wyłączenie ze społeczności europejskiej w eterze faszystowskiej Hiszpanii oraz ograniczenie „Głosu Ameryki” do zaocianicznej bazy maderystycznej, jak również przyznanie Niemcom Zachodnim tyle fal, ile potrzeba dla obsłużenia ludności niemieckiej.

Projekt konwencji został jednomyślnie przyjęty w drugim i trzecim czytaniu.

Sprawozdanie komisji leśnictwa o rządowym projekcie ustawy o państwowym gospodarstwie leśnym złożył poseł Kępczyński (PZPR).

Obecny stan zalesienia kraju obejmuje 23 proc. ogólnego obszaru, zaś celem naszych dążeń jest osiągnięcie powierzchni zalesienia wynoszącej 28 proc. ob-

szaru. W konsekwencji naszych zamierzeń musimy zaleścić półtora miliona ha dodatkowego obszaru.

Projekt ustawy o Państwowym Gospodarstwie Leśnym w drugim i trzecim czytaniu został jednomyślnie przyjęty.

Sprawozdanie komisji planu gospodarczego i budżetu o rządowym projekcie ustawy o zmianach w budżecie na rok 1949, złożył poseł Mitura (ZSL).

Uzasadniając szczegółowo każdą z pozycji budżetu, która w ciągu 1949 r. uległa podwyższeniu, mówca stwierdził, że faktyczny wzrost dodatkowych wydatków budżetowych na rok 1949 wynosi zaledwie 7 proc. sum wydatków bieżących, uchwalonych w budżecie na rok 1949, gdy w roku 1948 dodatkowe wydatki wynosiły przeszło 18 proc. wydatków bieżących. Jest to duży krok naprzód w naszym planowaniu.

Projekt ustawy izba przyjęła jednomyślnie.

Sprawozdanie komisji planu gospodarczego i budżetu o rządowym projekcie ustawy o utworzeniu polskiego komitetu normalizacyjnego oraz o polskich normach i standardach — złożył poseł Kosydarski (ZSL).

Przed wojną — powiedział m. in. referent — opracowano w Polsce zaledwie 1200 norm technicznych, przede wszystkim w interesie producenta — kapitalisty. Po wyzwoleniu powstało już ponad 3000 norm. Po-

trzebę norm w warunkach gospodarki planowej odczuwa zarówno życie techniczne, jak produkcja, handel i administracja.

Sejm przyjął ustawę jednogłośnie.

Bez dyskusji zatwierdzone zostały sprawozdania komisji planu gospodarczego i budżetu o rządowym projekcie ustawy o utworzeniu biura rzeczników patentowych.

W imieniu Komisji Obrony Narodowej oraz planu gospodarczego i budżetu poseł Bodalski (PZPR), złożył sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa.

W ostatnim punkcie porządku obrad Sejm zatwierdził referowany przez posła Grossa (PZPR) dekret o relamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych. Dekret nosi charakter ramowy i przewiduje możliwość uznawania niektórych artykułów za zasługujące na planowy rozdział i użytkowanie.

Na posiedzeniu popołudniowym Sejm zatwierdził projekt ustawy o spółdzielczości, który usuwa z dawnych przepisów wszystko to, co jest sprzeczne z dzisiejszymi potrzebami spółdzielczości, wszystko co hamuje jej rozwój, przysposobując ustawę do pełniejszego wciągnięcia spółdzielczości w proces budowania podstaw socjalizmu.

Następnie został zatwierdzony również projekt ustawy o prenumeracie i kolportażu czasopism i wydawnictw.

Nowa ustawa ma wielkie znaczenie w usprawnieniu akcji oświatowo-kulturalnej. Z roku na rok powiększa się nakład prasy i różnych wydawnictw. Stale rosnący nakład wydawnictw spowodował konieczność zreorganizowania dotychczasowego systemu kolportażu.

Generalissimus Stalin odznaczony Orderem Lenina

MOSKWA (PAP). Jak donosi Agencja TASS, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wydało następujący dekret:

W związku z 70 rocznicą urodzin Towarzysza J. W. Stalina, biorąc pod uwagę jego wyjątkowe zasługi na polu wzmocnienia i rozwoju Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, budownictwa komunizmu w naszym kraju, rozgromienia najeźdźców niemiecko-faszystowskich i japońskich imperialistów, jak również na polu odbudowy i dalszego rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w okresie powojennym, postanawia się odznaczyć Towarzysza J. W. Stalina Orderem Lenina.

Przewodniczący Prezydium Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR (—) Szvernink

Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 roku.

Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie

„Za działalność

na polu utrwalania pokoju między narodami”

MOSKWA (PAP). Dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiono:

I. Ufundować Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „Za działalność na polu utrwalania pokoju między narodami”.

Nagrody te będą przyznawane obywatelom któregośkolwiek kraju świata, niezależnie od ich poglądów politycznych, wierzeń religijnych i różnic rasowych za wybitne zasługi na polu walki przeciwko podżegaczom wojennym i o utrwalenie pokoju.

II. Osoby odznaczone Międzynarodową Nagrodą Stalinowską otrzymają:

- dypłom laureata Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej;
- złoty medal z wizerunkiem J. W. Stalina;
- nagrodę pieniężną w kwocie 100 tys. rubli.

III. Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „Za działalność na polu utrwalania pokoju między narodami” przyznawane będą corocznie w ilości od 5 do 10 przez specjalny Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinowskich powoływany przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR spośród przedstawicieli sił demokratycznych różnych krajów świata.

IV. Nagrody przyznawane w rocznicę urodzin J. W. Stalina — 21 grudnia każdego roku.

Pierwsze nagrody przyznane w 1950 r.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(—) Szvernink

Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(—) Gorkin

Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 r.

W 70 rocznicę urodzin Tow. J. Stalina hutnictwo polskie uruchomiło dwa obiekty produkcyjne

KATOWICE. W dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, w dniu święta klasy robotniczej całego świata, hutnicy polscy uruchomili w hucie „Kościszewo” i w hucie „Bobrek” dwa nowe obiekty produkcyjne.

Wśród gorących oklasków min. Zemańskich stwierdził, iż osiągnięcia polskiej klasy robotniczej umożliwiła pomoc okazana Polsce przez Związek Radziecki i jego genialnego wodza Generalissimusa Józefa Stalina, na cześć którego w „Dniu Pracy Stalinowskiej” wszystkie oddziały huty „Kościszewo” osiągnęły nowe rekordy.

General Korczyński

wiceministrem
Obrony Narodowej

WARSZAWA. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej mianował wiceministrem obrony narodowej szefa Sztabu Generalnego gen. broni Władysława Korczyńskiego.

Odsłonięcie historycznych tablic w Krakowie

KRAKÓW. W dniu 21 bm. odsłonięte zostały przed stawiciele rządu R. P. min. Świątkowskiego 2 historyczne tablice marmurowe na domu przy ul. Lubomirskiego nr 49, gdzie przez kilka miesięcy w roku 1912—13 mieszkał Lenin i gdzie w styczniu 1913 roku pod kierownictwem Lenina i Stalina odbyła się konspiracyjna narada Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji (bolszewików).

Uroczystość odsłonięcia tych historycznych tablic, by-

ła dla Krakowa kulminacyjnym punktem obchodu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

W uroczystości wzięli również udział: konsul ZSRR Bakunow i konsul Czechosłowacji Andrzej Witany gorącymi oklaskami min. Świątkowski w przemówieniu swym powiedział m. in.:

„...Tu w Krakowie, w tym domu pracował Lenin nad zagadnieniem narodowościowym. W dyskusjach, prowadzonych w Krakowie na ten temat, brał czynny udział Stalin. Tu sformułowane zostały zasady samostanowienia narodów o swoim losie, które Partia Bolszewicka pod wodzą Lenina i Stalina po zwycięskiej Rewolucji Proletariackiej konsekwentnie realizowała przynosząc również i Polsce utrac-

WROCŁAW (PAP). W czwartym dniu procesu obywateli francuski Albert Hoffmann przyznał się do winy. W swych obszernych zeznaniach, złożonych w języku niemieckim oświadczył on, że w roku 1947 rozpoczął w konsulatach francuskich w Polsce starania o wydanie dokumentów potwierdzających posiadanie przezeń obywatelstwa. Francuskie władze konsularne zwlekły z wydaniem stałego paszportu, aż wreszcie kiedy oskarżony zgłosił się do konsula Martin w Katowicach, ów dowiedział się, że Hoffmann pracuje w wielkiej fabryce tekstylnej na Dolnym Śląsku począł wypytywać go o produkcję tych zakładów przemysłowych. Martin — starał się zwłaszcza ustalić, czy fabryki te wykonują jakieś obciążenia wojskowe. W końcu tej rozmowy, konsul Martin polecił oskarżonemu, aby dostarczył mu próbkę pewnego materiału, produkowanego w tej fabryce.

W dniu 9 lutego br. Hoffmann widział się we Wrocławiu z konsulem Monge, który był jakoby niezadowolony z otrzymanych informacji. Oświadczył on, że wiadomości o położeniu koszar i lotnisk polniemieckich są mu znane i że interesują go tylko „sprawy nowe”.

Konsul doradził oskarżonemu, aby uszkadzał pasy transmisyjne, motory oraz „maszyny specjalne starając się jednak o dokonanie tego w taki sposób „aby podejrzenie padło na pracujących tam polskich robotników”. Monge dodał, że również i poza swym miejscem pracy może czynić tak aby Państwo Polskie poniosło stratę a to przez puszczenie telefonów i wodociągów. Konsul Guy Monge obiecał

Hoffmannowi, że jeżeli z zadań tych wywiąże się dobrze, — otrzyma wysokie wynagrodzenie.

Płacąc — oskarżony Hoffmann oświadcza, że otrzymał polecenie sabotażu nie wykonał gdyż myślał o niebezpieczeństwie grożącym jego rodzinie.

Po Hoffmannie złożył zeznania oskarżony Hild, podobnie, jak Hoffmann zeznał on po niemiecku. Hild przyznał się do uprawiania szpiegostwa, natomiast zaprzeczył zarzutem aktu oskarżenia dotyczącemu sabotażu. Złożył on szczegółowe wyjaśnienia, opisując swe kontakty szpiegowskie z przedstawicielami francuskich placówek dyplomatycznych w Polsce.

W piątym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu świadkowie przedstawili szczegółowe „nieoficjalne” działania francuskiej misji poszukiwawczej, która wykorzystywała gościnność Polski dla prowadzenia akcji szpiegowskiej na wielką skalę.

Obywatel francuski Edward Walczyk, zeznał, iż w roku 1946 został przyjęty do pracy we francuskiej misji poszukiwawczej i repatriacji. Przed zaangażowaniem na tłumacza, szefa misji, kapitan Pallandre, kazał mu podpisać zobowiązanie, stwierdzające: „Ja, niżej podpisany, wierny państwu francuskiemu, obowiązuję się przekazywać wszelkie uzyskane informacje wojskowe, polityczne i gospodarcze.”

Świadek znajdował się pod bezpośrednimi rozkazami zastępcy szefa misji, kapitana Massonet, który polecił mu zbierać wszelkie informacje o

objektach wojskowych, szlakach kolejowych i idących przez nie transportach. Członkowie misji korzystali z zupełnej swobody poruszania się po Polsce, gdyż oficjalnym celem ich prac było odnajdywanie grobów poległych obywateli francuskich oraz repatriacja jeńców — Francuzów, którzy znajdowali się jeszcze na terenie Polski.

W istocie jednak — mówi świadek Walczyk — głównym zadaniem „nieoficjalnej” misji było wypełnianie specjalnych map, które nadchodzący z Paryża, informacjami natury szpiegowskiej. Odpowiednie wskazówki dawano personelowi misji na odprawach u jej szefa kpt. Pallandre. W odprawach tych uczestniczyli m. in. attaché wojskowy, gen. Tessier, pierwszy sekretarz ambasady francuskiej — Raymond Laporte, wicekonsul Boitte oraz porucznicy Faudry i Lecrivain. Świadek nadmieniał, że zdobyte informacje szpiegowskie kpt. Pallandre przekazywał p. Laporte, który — jak stwierdza Walczyk — zajmował się przygotowywaniem pocztą dyplomatyczną do wysyłki do Francji.

Świadek Jan Salamon zatrudniony był jako tłumacz na lotnisku Okęcie w Warszawie, gdzie zetknął się z francuskim personelem lotniczym i przez mechanika Vallois skontaktowany został z mjr. Humm. Na prośbę Humma, świadek udzielił mu informacji o lotnictwie polskim, za co otrzymał dwadzieścia dolarów oraz dwadzieścia tysięcy zł. We Wrocławiu świadek otrzymał od oskarżonej Yvonne Bassaler konkretne polecenia szpiegowskie, które wykonał, przekazując je następnie zdobyte materiały.

Innym agentem wywiadu

francuskiego był świadek Bernard Klabiszewski, który uprzednio w randze kaprala hitlerowskich sił zbrojnych, brał udział w kampanii przeciw ZSRR. Po wojnie zwerbował go do pracy w wywiadzie sekretarz konsulatu francuskiego we Wrocławiu — Józef Jędrzejko. Świadek dostarczał informacji o ruchach wojsk w rejonie Świdnicy i o samolotach, a także notował numery samochodów wojskowych.

Numerami samochodów wojskowych interesowała się również na polecenie wywiadu francuskiego, Maria Maikowska-Kubisiak, żona oskarżonego Jana Kubisiaka.

Pracując w Centrali Rybnej, świadek zbierał dane o zgłaszających się po odbiór towaru przedstawicielach jednostek wojskowych, w celu ustalenia ich miejsca postoju i określenia — na podstawie zapotrzebowania — przypuszczeń o składach osobowych.

Brat oskarżonego Kubisiaka — Jacek Kubisiak, oświadczył sądowni, że dostarczył wywiadowi francuskiemu kilku informacji.

Do Wrocławia wezwał go jego brat, który wiedział o zapotrzebowaniu na agentów a który — jak mówi Jacek Kubisiak — ku wesołości publiczności — „nie chciał, aby kto inny zarobił”.

Przewodniczący odczytał następnie nadesłaną przez biegłego Nowickiego ekspertyzę dotyczącą pisma oskarżonej Bassaler. Biegły oświadcza, że porównał pismo sporządzone przez oskarżoną na rozprawie z pismem znajdującym się na dokumentach, do których autorstwa oskarżona nie przyznała się. Biegły stwierdza, że dokumenty te są ponad wszelką wątpliwość, pisane ręką oskarżonej.

Dalszy ciąg rozprawy odbędzie się w dniu 22 bm.

Należymy nierozzerwalnie do świata tworzącego zwycięsko epokę socjalizmu pod wodzą JÓZEFA STALINA

Z przemówienia premiera Cyrankiewicza na posiedzeniu Sejmu

OBYWATELU PREZYDENCIE!

WYSOKA IZBO!

Zebraliśmy się dzisiaj, aby uczcić wielkiego człowieka naszej epoki, który wprowadził przełom w stosunkach między narodami polskim, a narodami Związku Radzieckiego — w kierunku wieczystej przyjaźni i braterstwa między naszymi narodami.

Cześć narodu polskiego dla Józefa Stalina wyrosła nie tylko ze stosunku Stalina do Polski i z przełomu między naszymi narodami, ale z ogromu osiągnięć i dokonania Stalina, których waga ma znaczenie ogólnoludzkie.

Gdyby spróbować określić treść dzisiejszego uroczystego posiedzenia reprezentacji narodu, można posłużyć się prostymi słowami chłopki, która poprzez swoje własne i swojej rodziny losy — tak widzi sprawę całego naszego narodu:

„Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzę Towarzyszu długiego zdrowia i pomyślności bo jak by nie Wy i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo by my byli we wielkim nieszczęściu i nędzy. Takich rodzin jak my jest w Polsce tysiące i oni ze mną życzą Towarzyszu długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny wyższej i nędzy, żeby wszyscy robotnicy i chłopki byli braćmi i szli za Towarzysza przykadem”.

Można mówić słowami robotników pełnymi miłości oddania, twardego zobowiązania dalszej pracy i walki dla sprawy, której On jest wodzem.

Można mówić słowami uczonych i filozofów którzy widzą w Stalinie nie tylko opiekuna i protektora nauki — ale widzą w Nim „model nowego uczonego” człowieka, który w sposób naukowy, rozwijając wiedzę o naturze i wiedzę o człowieku w społeczności, rozwijając świadomość praw rozwoju społecznego — organizuje nowe życie organizując dalszy rozwój społeczny.

Można mówić słowami poetów, głoszących jak „siedemdziesiąt lat stalinowych powieś nad światem i nad naszą ziemią przez którą przeszedł ogień” i piszących o „ziemi rozdarłej na dwoje” która ogłasza „Twoje zwycięstwo i nasze” i dopowiadać dzieło to przyszłe zwycięstwo słowami studenta z Haiti, piszącego z tamtej strony rozdarłej ziemi o milionach głodnych wszystkich krajów, sławiących Towarzysza wszystkich ludów.

Można mówić wywodami przywódców proletariackich wszystkich krajów — formułujących zadania klasy robotniczej w walce której On jest wodzem, słowami publicystów w niezliczonych artykułach i rozprawach, usiłujących wyjaśnić i rozwinąć pojęcie Stalina, jako twórcy nowej epoki.

Można wrócić do prostych słów i wsłuchać się w petycję listu matki francuskiej której syn zginął w Mauthausen i która całą nadzieję walki o lepszy świat składa — tak jak miliony kobiet i matek — u progu nowej epoki — Stalinowi.

Mówią i to mocno mówią o myślach, o uczuciach milionów ludzi — ogromne ilości podarków, płynących ze wszystkich krajów, podarków które są deklaracjami, wyznaniem wiary, demonstracją, przejawem pomyślności, wyrazem ludzkiego ciepła.

I to ludzkie ciepło, ciepło uczuć, wdzięczności i nadziei otacza dziś Stalina tak jak dotychczas.

Jakżeż różnorodne i żywiołowe są formy tego najbar-

Solidarność milionów ludzi ze Stalinem

Warto pomyśleć chwilę nad wszystkimi przejawami tego wielkiego ruchu sympatii do Stalina ruchu, który biegnie po społecznych przekrojach poprzez wszystkie narody, poprzez cały świat obalając wszelkie granice państwowe.

„Wa to wsłuchać się w słowa proste i w słowa uczonych, w manifestacje — w referaty i pogadanki — w słowa pojedyncze i w słowa formułujące poglądy i walkę milionów — odczytywać myśli milionów ludzi — i warto próbować zdać sobie sprawę na czym polega najistotniejsza przyczyna tego niezwykłego w historii ruchu serdecznej solidarności milionów ludzi z Józefem Stalinem.

Wydaje się, że nie trudno te przyczyny znaleźć i że znalazzyszy ją trzeba sobie jej przełomowe znaczenie należyte uświadomić.

Od wieków istniał pęd mas ludowych do wolności, istniała tęsknota za sprawiedliwym światem, istniała walka o zrównanie z niających się form ucisku człowieka przez człowieka. Masy ludowe — ileż razy

dział masowego w historii ruchu skupiającego całą postępową ludzką wokół swojego wodza, wokół — jak Stalina określił Prezydent Biełut — zwycięskiego wodza nowej epoki.

Jak w szczególności wzruszająca jest suma ciepła, serdeczności, promieniującej ku Stalinowi z ludzi wszystkich ras i wszystkich narodowości.

krwawili w swoich walkach o wolność — ileż razy pełne zawodu i rozpacz przegrwały swoją walkę — ileż razy torując swoją walką drogę przemianom ustrojowym, zmieniały formy gniołającego ucisku — nie mogąc i nie umiejąc zmienić treści stosunków między ludźmi, w dalszym ciągu polegających na ucisku człowieka przez człowieka.

Nieodgadnione wówczas — niewykryte prawa rozwoju społecznego nie pomagały walce o wolność — nie dawały jej perspektyw, nie wskazywały etapów i dróg walki.

Bezradność lub bohaterstwo ale nieskuteczne zrywy, z jednej strony utopie, do których niesposób i nie wiadomo jak dążyć i tym bardziej jak je realizować, z drugiej strony warunki ucisku i wyzysku, cynicznie osłaniane wszystkimi autorytetami władzy i myśli.

Tęsknota ludzi za lepszym światem i równocześnie rzeczywistość wyrzucająca tę tęsknotę za burzą ziemskiego życia.

Piękne hasła porywające nierzadko do walki i ofiar — zamieniane potem w opaczoną rzeczywistość, w cyniczne zaprzeczenie — jakim musiał stać się rozwijający się kapitalizm, zrodzony na gruzach feudalizmu przez mieszczańską rewolucję.

Stąd tyle w przeszłości, w przeszłej historii, i dziś tam, gdzie gnije kapitalizm, różnych burżuazyjnych filozofii upadku, beznadziejności, zatrażenia, zaprzeczania, różnych mieszczańskich filozofii zmierzchu, dekadencji, zwyrodnienia, końca cywilizacji, beznadziejności ludzkiego życia, kompensaty poza życiem, niezaspokojonych dążeń i tęsknot człowieka.

Stąd podsycający tę filozofię upadku i beznadziejności i żerujący na nich jak hiena — imperializm — do ostatnich granic rozwinięta forma ucisku człowieka przez człowieka — stąd filozofia i praktyka ludobójczego faszyzmu, stąd filozofia i praktyka wojny — zasłona dymna najczarniejszych, szalbierskich praktyk kapitalistycznych monopolistów.

Twórca nowej epoki

A tymczasem Tymczasem zrodził się dzieło wszystkich poprzednich plebejsko-demokratycznych ruchów społecznych, które na przestrzeni stuleci wyrażały interesy i dążenia wolnościowe wyzyskiwanych i uciemięszonych warstw ludowych, z poprzednich dążeń po omacku rodzi się nowo-

czesny socjalizm naukowy, rodzi się zwycięska nauka Marksa i Engelsa, która klasie robotniczej dała znajomość praw rozwojowych społeczności, i ze świadomości tych praw uczyniła oręż walki o wyzwolenie społeczne ludzkości.

A tymczasem świadomości tych praw walki i rozwoju społecznego, rozwinięta w nowych warunkach imperia- lizmu przez Lenina, przekuta została w oręż walki rewolucyjnej — jakim stała

się — dzięki Leninowi i Stalinowi — awangarda klasy robotniczej.

Naprzeciw panice burżuazji, wyobrażającej sobie historię ludzkości jak pochod 4 Jeźdźców Apokalipsy, naprzeciw panice kapitalizmu, wyrażonej złowieszczo dla ludzkości w faszyzmie, naprzeciw spietrzonej do nihilizmu rozpaczliwej zawiedzionych i oszukanych, naprzeciw wilczym kłom imperia- lizmu — stanęły tęsknoty i dążenia wolnościowe mas pracujących.

Z badawczej i odkrywczą myśli Marksa i Engelsa, z genialnej pracy twórców Rewolucji Październikowej — Lenina i Stalina, z dzieła 5-latek, w ciągu których zbudowano socjalizm, z heroicznego zwycięstwa w wojnie narodowej z faszyzmem — z budownictwa socjalizmu na nowych polach ziemi, wydartych kapitalizmowi — ze zwycięstwa Chin Ludowych — z walki wyzwoleńczej ludów kolonialnych — z ogromnego wzrostu sił walczących o pokój — z jedności myśli i czynów — nauki i praktyki — z genialnej strategii i taktyki Stalina — z ofiarnej i świadomej walki milionowych mas, rodzi się nowa epoka. Niesie ona nadzieje ludzkości, daje godność socjalistycznym narodom, sponiewieranym w nacjonalizmie przez burżuazję, daje godność człowiekowi, daje mu świadomość i możność tworzenia swojej przyszłości, wywalcza człowiekowi sens jego życia, odebrany mu przez filozofię i praktykę kapitalizmu, pokazuje człowiekowi cel jego dążeń i tęsknot za lepszym życiem, za sprawiedliwym światem, za wolnością, za sprawiedliwością — i pokazuje ten cel, jako cel realny: cel osiągalny — ludzką wiedzę, ludzką walkę, przetwarzaniem przyrody i przetwarzaniem społeczności — cel osiągalny tu na ziemi ludzkimi rękami, jeżeli się do niego świadomie, w sposób zorganizowany, uporczywie, w walce z przeciwnościami, dąży.

Wydaje się, że ta namacalna realność najlepszych dążeń człowieka — ta osią-

galność dawniej utopijnych celów, jakimi było dobro ludzkości — wbrew pesymizmowi i schyłkowcom i wbrew utopizmowi, a także wbrew Don Kichotom — walczącym z wiatrakami — ta realność i osiągalność najszczytniejszych dążeń ludzkości, tak znakomicie przybliżona przez Marksa i Engelsa i urzeczywistniana przez Lenina, a teraz przez Stalina, wodza proletariatu, to najbardziej charakterystyczne znamię przełomu epoki ku socjalizmowi, to największy dotychczas przełom duchowy w historii ludzkości.

Oto dzięki teorii, stanowiącej naukowy wyraz interesów klasy robotniczej, dzięki teorii Marksa, Lenina i Stalina, wtopionej w praktykę Partii nowego typu — wyznaczającej cele w walce wyzwoleńczej klasy robotniczej — a pod wodzą klasy robotniczej — masy ludowe, świadomie jak nigdy dotąd i zwycięsko, jak nigdy dotąd, kształtują przyszłość świata, ucząc walki uciemięszonych i ujarzmionych, niosąc im nadzieję i wyzwolenie. Taki jest sens tego przełomu w historii ludzkości.

WYZWOLENIE PROLETARIATU, TO JEGO WŁASNE, CIĘŻKO WYPACOWYWANE, KRWAWE WYDZIERANE KROK PO KROKU ZWYCIĘSTWO — JEGO WŁASNE DUMNE DZIEŁO — DZIEŁO MYŚLI NAUKOWEJ, WTOPIONEJ ORGANICZNIE W PRAKTYKĘ — DZIEŁO PARTII — AWANGARDY, DZIEŁO WODZÓW PROLETARIATU TAKICH JAK LENIN, TAKICH JAK STALIN, DZIEŁO MILIONÓW WALCZĄCYCH POD PRZEWODEM PARTII.

I równocześnie — coraz lepiej rozumiana jest ogólnoludzka treść walki klasowej proletariatu, przewodnika całej ludzkości w drodze ku wyzwoleniu.

(Ciąg dalszy na str. 7)

Uroczysta akademii w Moskwie ku czci Generalissimusa Stalina

MOSKWA (PAP). Narody Związku Radzieckiego, przedstawiciele krajów demokracji ludowej, reprezentanci mas pracujących całego świata złożyli w dniu 21 bm. na uroczystej akademii wyrazy czci i głębokiej miłości Generalissimusiowi Józefowi Stalinowi z okazji 70 rocznicy Jego urodzin.

W pięknie udekorowanej szatniami i girlandami zieleń sali Teatru Wielkiego zebrali się członkowie Komitetu Centralnego WKP(b), Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR, Prezydium Wszechzwiązkowej Rady Związków Zawodowych, Komitetu Centralnego Komsomolu, Prezydium Rady Najwyższej RSFR, Rady Ministrów RSFR, Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu WKP(b), Moskiewskiej Obwodowej i Miejskiej Rady Delegatów oraz Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu Komsomolu z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych, Armii Radzieckiej, delegatów wszystkich republik radzieckich oraz delegacji zagranicznych.

Na sali panował podniosły nastrój. Ze słów przemawiających przebiegała głęboka miłość do Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, do Wodza Obozu Pokoju. Przemówienia były raz po raz przerywane burzliwymi, długotrwałymi owacjami na cześć Wielkiego Jubilata.

Po przemówieniach przedstawił poszczególnych republik związkowych oraz Moskwy i Leningradu, którzy w pełnym miłości słowach podkreślali rolę Józefa Stalina w budowie państwa socjalistycznego, w wszechstronnym rozwoju zacofanych dawniej narodów, uciskanych przez carską Rosję, w rozgromieniu

Niemiec faszystowskich i militarystycznej Japonii — zabrał kolejno głos przedstawiciele zagranicznych partii komunistycznych i robotniczych.

Listę mówców zagranicznych rozpoczęła, witany burzliwymi oklaskami, przewodniczący Rządu Centralnego Chin Ludowych, Mao-Tse-Tung. Mówca,

generał Bułgarskiej Partii Komunistycznej — Czerwonych, sekretarz generalny KC Węgierskiej Partii Pracujących — Rakosi, sekretarz generalny Rumuńskiej Partii Robotniczej — Gheorghiu Dej, przedstawiciel Mongolskiej Republiki Ludowej — Cedenbal, delegat Koreańskiej Republiki Ludowej — Kim-Du Bon, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Włoch — Palmiro Togliatti, przedstawiciel Komunistycznej Partii Francji — Martel, sekretarz generalny Komunistycznej Partii Hiszpanii — Dolores Ibaruri, członek Biura Politycznego SED — Ulbricht, członek KC Komunistycznej Partii Finlandii —

Poranek naszej ojczyzny — wg obrazu Stuprina

który wygłosił przemówienie w języku chińskim, zakończył je okrzykiem w języku rosyjskim na cześć Stalina i przyjaźni chińsko-radzieckiej.

Z kolei zabrał głos szef delegacji polskiej, członek Biura Politycznego KC PZPR, gen. Józef Witold. Po nim z kolei przemawiali przedstawiciele Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Siroky, sekretarz

Pessy oraz sekretarz generalny KC Komunistycznej Partii Austrii — Koepfenig.

Mówcy z krajów demokracji ludowej podkreślali wdzięczność swych narodów za wyzwoleńcze i udział w odbudowie ich zniszczonych przez wojnę krajów, za obronę przed

próbami ingerencji w wewnętrzne ich sprawy ze strony imperialistów. Wskazywali oni, jak wiele krajów demokracji ludowej zawdzięcza Stalinowi, jego nauce i jego radom w budowaniu socjalizmu.

Przedstawiciele partii komunistycznych w krajach kapitalistycznych mówili o walce mas pracujących przeciwko uciskowi kapitalistycznemu, podkreślając doniosły wpływ nauki Lenina i Stalina na kształtowanie się ich polityki i światopoglądu. Mówili oni o roli Stalina jako głównego rzecznika i obrońcy pokoju na świecie, stwierdzając raz jeszcze uroczyste, że masy ludowe ich krajów nigdy nie dadzą się wciągnąć do wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu, że jeszcze bardziej spotęgują swą walkę przeciwko podżegaczom wojennym.

Przybycie pod koniec uroczystości delegacji Armii Radzieckiej z marszałkiem Wasilewskim na czele dało powód do spontanicznej manifestacji zabranych na cześć radzieckich wojowników i ich twórcy — Józefa Stalina.

Marszałek Wasilewski, wyrażając w imieniu armii, lotnictwa i marynarki głęboką miłość i przywiązanie do Stalina, podkreślił jego olbrzymi wkład w rozbudowę sił zbrojnych ZSRR i w rozgromienie wroga w czasie drugiej wojny światowej.

Przed zamknięciem posiedzenia przewodniczący zakomunikował, że ze wszystkich zakątków Związku Radzieckiego i całego świata w dalszym ciągu napływa ogromna ilość depesz i pism z życzeniami i wyrazami miłości dla Generalissimusa Stalina.

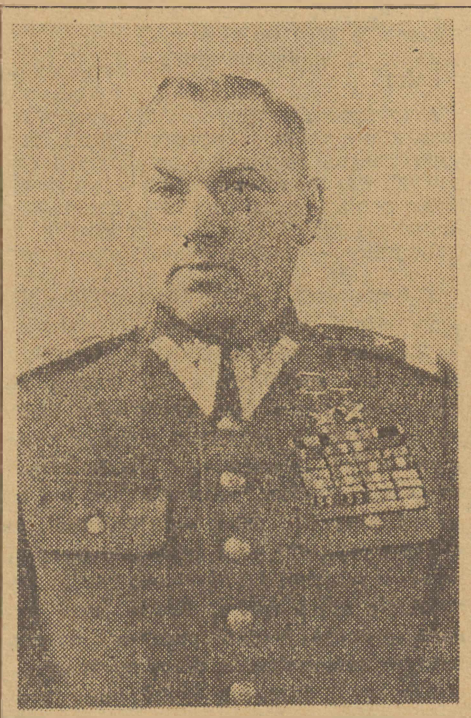
Odegraniem Międzynarodówki zamknięto uroczyste posiedzenie.

KONSTANTY ROKOSSOWSKI

Marszałek Polski — Minister Obrony Narodowej

Józef Stalin — największy strateg naszych czasów

Z imieniem Stalina, z jego niezmordowaną działalnością związana jest cała historia Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego. Wraz z Leninem Józef Stalin stworzył armię pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Stalin opracował zasady struktury organizacyjnej Armii Radzieckiej, jako armii nowego typu — armii państwa socjalistycznego. Stalin opracował zasady jej wychowania i szkolenia, Stalin opracował plany decydujących operacji Armii Radzieckiej w okresie wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom, kierował ich realizacją. Jednocześnie Stalin opracował zasady radzieckiej sztuki wojennej, uzbrajał w nie kadry dowódcze i masy żołnierskie Armii Radzieckiej, badał wnikliwie doświadczenia wojny, wykorzystując je wszechstronnie dla tworzenia i rozwoju młodej radzieckiej nauki wojennej.

Józef Stalin był najbliższym współpracownikiem Lenina w dziele organizacji i kierowania obroną Kraju Rad w latach wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom. Ilekroć powstawało śmiertelne niebezpieczeństwo dla państwa radzieckiego, partia bolszewicka, Włodzimierz Lenin posyłał wypróbowanego stratega Stalina na najbardziej odpowiedzialne, najbardziej decydujące odcinki walki zbrojnej. I Stalin zawsze z żelazną konsekwencją osiągał w najkrótszym czasie decydujące zwycięstwa, które otwierały drogę do ostatecznego pogromu interwentów i białogwardystów i zwycięskiego zakończenia wojny domowej. W najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych warunkach żelazna wola i geniusz strategiczny Józefa Stalina gwarantowały zwycięstwo rewolucji. W latach wojny domowej przejawiała się w pełni wyższość stalinowskiej sztuki wojennej nad sztuką wojenną armii imperialistycznych. Stalinowska sztuka wojenna była jednym z czynników, które zadecydowały o zwycięstwie młodego państwa radzieckiego.

O przewadze stalinowskiej sztuki wojennej decydowała przede wszystkim wyższość nowego, socjalistycznego ustroju społecznego nad ustrojem kapitalistycznym. Już w owych pierwszych latach istnienia państwa radzieckiego narody wyzwolone od władzy kapitalistów i obszarów poczuli się panami własnego losu, gospodarzami własnego państwa. Cele wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom bliskie były i zrozumiałe dla mas pracujących państwa radzieckiego, a więc i dla wszystkich żołnierzy Armii Radzieckiej. To stało się źródłem wspaniałego zrywu bojowego i ofensywnego ducha oraz nieugiętości w walce żołnierzy radzieckich. Największą zasługą Stalina polega na tym, że już w okresie powstawania państwa radzieckiego obudził on olbrzymie siły żywotne społeczeństwa radzieckiego, ukazał przewagę, którą miała Armia Radziecka nad swymi wrogami i wykorzystał tę przewagę w sposób

Fragmenty artykułu, który ukazał się w 350 numerze „Trybuny Ludu”

naukowy. W latach wojny domowej pod kierownictwem Lenina i Stalina ustalone zostały główne podstawowe założenia programowe Armii Radzieckiej, jako armii regularnej nowego

typu, zasadniczo odmiennej od armii państw kapitalistycznych, armii wyzwolenia robotników i chłopów, armii braterstwa między narodami, armii przepojonej duchem internacjonalizmu. Właściwe rozwiązanie zasadniczych zagadnień budownictwa sił zbrojnych w latach wojny domowej, wypracowane przez Stalina nowej radzieckiej nauki wojennej — wszystko to za-

pewnie zwycięstwo państwu radzieckiemu i stało się podstawą dalszego wzrostu potęgi radzieckich sił zbrojnych, które okryły się nieśmiertelną chwałą w walce z faszystym niemieckim podczas Wielkiej Wojny Narodowej. Ten okres działalności Józefa Stalina i doświadczenia organizacji armii nowego typu, miały i mają najdonioślejsze znaczenie również dla tworzenia nowej armii polskiej. Po zwycięskim zakończeniu walki przeciwko obcym interwentom i białogwardystom, Stalin pogłębiał nadal zagadnienia radzieckiej nauki wojennej, uogólniając bogate doświadczenia minionej wojny.

W szeregu swych prac, a zwłaszcza w pracy pt. „Przytoczenie do strategii i taktyki komunistów rosyjskich” Józef Stalin daje klasyczne ujęcie podstawowych zagadnień strategii i taktyki, ich wzajemnego związku i współzależności, zadań sztuki wojennej, roli poszczególnych rodzajów broni i szeregu innych ważnych zagadnień radzieckiej nauki wojennej. W dniach żałoby po śmierci Lenina, w styczniu 1924 roku Stalin w imieniu partii bolszewickiej złożył na II Zjeździe Rad ZSRR historyczną przysięgę: „Lenin wskazywał nam niejednokrotnie — mówił Stalin, — że wzmocnienie Armii Czerwonej, jej doskonalenie się jest jednym z najważniejszych zadań naszej Partii... Przysięgamy więc, towarzysze, że nie będziemy oszczędzili sił, aby wzmocnić naszą Armię Czerwoną, naszą Flotę Czerwoną...” (Stalin o Leninie. Wyd. „Książka i Wiedza”, W-wa 1949, str. 5).

Genialna przenikliwość Stalina zapewniła rozwój potęgi państwa socjalistycznego

22 czerwca 1941 roku Niemcy hitlerowskie podjęte równie przez anglosaskich imperialistów wiarołomnie napadły na Związek Radziecki. Wielomilionowa armia faszystów ruszyła przeciwko krajowi socjalizmu, licząc na to, że tak samo łatwo jak w kampaniach 1939 i 1940 roku w Europie zachodniej, odnieśli zwycięstwo nad radzieckimi siłami zbrojnymi. Przewaga Niemiec hitlerowskich na skutek nieoczekiwanej napaści była ogromna. W pierwszym okresie wojny Armia Radziecka musiała toczyć walkę w wyraźnie nierównych warunkach. Groźne niebezpieczeństwo zawisło nad krajem socjalizmu. W chwili śmiertelnego niebezpieczeństwa Józef Stalin stanął osobiście na czele radzieckich sił zbrojnych. Z właściwą mu bezpośredniością i szczerością wskazał On w swym historycznym przemówieniu, wygłoszonym przez radio w dniu 3 lipca 1941 roku, na niebezpieczeństwo, które zawisło nad Krajem Rad. Wezwał cały naród radziecki i jego siły zbrojne, by organizowały się dla odparcia nieprzyjaciela i wywalczenia zwycięstwa. Z największą precyzją Stalin określił zadania, które w imię zwycięstwa powinien wykonać na swoim posterunku każdy człowiek radziecki. Ludzie radzieccy w zapleczu i na froncie, na terenach okupowanych przez nieprzyjaciela wiedzieli co mają robić, aby wroga powstrzymać i rozbić. Miało to ogromne znaczenie dla sprawy organizowania zwycięstwa.

Określając dokładnie plany nieprzyjaciela, jego silne i słabe strony, Stalin genialnie zastosował przeciwko nacierającej armii Nie-

miec hitlerowskich opracowane przez siebie zasady czynnej obrony. Broniąc wytrwale każdej pędzi ziemi, zadając liczne ciosy nacierającemu nieprzyjacielowi, wojska radzieckie krok za krokiem konsekwentnie wyczerpywały siły nieprzyjaciela, udaremniały jego plany na całym ogromnym froncie walki zbrojnej od Morza Barenca do Morza Czarnego.

Główny atak wojsk niemiecko-faszystowskich szedł w kierunku stolicy Związku Radzieckiego — Moskwy, gdyż z jej zajęciem nieprzyjaciel włączył swe nadziej na wygranie wojny. Tutaj rozgrywały się decydujące

wydarzenia pierwszego okresu Wielkiej Wojny Narodowej. I tu w bitwie pod Moskwą wojska radzieckie dokonały pierwszego przełomu o doniosłym znaczeniu nie tylko dla biegu Wielkiej Wojny Narodowej Związku Radzieckiego, lecz również dla całokształtu drugiej wojny światowej. W okresie wielkiej bitwy pod Moskwą, kiedy napaści na obronę wojsk radzieckich doszło do punktu kulminacyjnego, wielki wódz radzieckich sił zbrojnych wprowadził do boju przygotowane przezeń

uprzednio wielkie rezerwy strategiczne i rzucił je do kontrofensywy. Milionowe zgromadzenie wojsk niemiecko-faszystowskich zostało rozbite na głowę i odrzucone. Zlikwidowane zostało niebezpieczeństwo, zagrożające sercu Związku Radzieckiego — Moskwy. Równocześnie w myśl planu Stalina, rozgromiono szturmowe zgromadzenie Niemców, nacierających w kierunku tychiwiskim i rostowskim, a następnie wojska radzieckie przeszły do ogólnej ofensywy na najwazniejszych kierunkach strategicznych. Wojska niemiecko-faszystowskie, które spodziewały się błyskawicznego zwycięstwa, poniosły dotkliwą klęskę, a ich planom strategicznym i operatywnym zadany został druzgocący cios. Geniusz Wielkiego Stalina, niezwykła siła państwa radzieckiego, niezłomna postawa radzieckich sił zbrojnych i ofiarna praca narodu radzieckiego, stały się niezdobyta zaporą, o którą rozstrząsała się armia faszystowska. W niezmiennie ciężkich warunkach walki w 1941 roku Stalin z niezrównanym mistrzostwem wygrał pierwszą kampanię Wielkiej Wojny Narodowej.

Miało to ogromne znaczenie dla całego dalszego przebiegu wojny, bowiem fiasco planów wojny błyskawicznej, oznaczało dla niemieckiego faszystu utratę wszystkich elementów tej chwilowej przewagi, która powstała w wyniku zaskoczenia. O dalszym wyniku walki decydowały nie takie drugorzędne momenty, jak moment zaskoczenia, lecz jak wskazywał Stalin, stale działające czynniki: nie wzruszalność zaplecza, duch moralny armii, ilość i jakość dywizji, uzbrojenie armii, zdolności organizacyjne jej dowództwa. Jeśli zaś mowa o tych czynnikach, bezsporna przewaga była po stronie Związku Radzieckiego, co potwierdził niebicie wynik Wielkiej Wojny Narodowej. Zwycięstwo Armii Radzieckiej pod Moskwą miało również olbrzymie znaczenie dla losu narodów w krajach okupowanych przez faszystów. Zwycięstwo to natchnęło je nadzieją, że Niemcy faszystowskie będą rozbite, i Związek Radziecki wyzwoli ujarzmione przez faszystów narody.

„Naszym celem — wskazywał Stalin — jest zwycięstwo z pomocą tym narodom w ich walce wyzwolenczej przeciwko tyranii hitlerowskiej, a potem danie im całkowitej możliwości swobodnego urządzenia się na swej ziemi tak, jak zechcą” (Sta-

lin „O Wielkiej Wojnie Narodowej Związku Radzieckiego”. Wyd. „Prasa Wojkowa”, W-wa, 1949, str. 28).

Polsko-radzieckie braterstwo broni

W działaniach wojennych 1943 roku brała udział w składzie wojsk radzieckich 1 Dywizja Wojska Polskiego, utworzona na terytorium ZSRR przy pomocy rządu radzieckiego. Ze wspólnej walki oddziałów polskich i

oddziałów Armii Radzieckiej powstała więź braterstwa, która na wieki połączyła siły zbrojne nowej Polski z Siłami Zbrojnymi Związku Radzieckiego.

Rosła coraz bardziej potęga radzieckich sił zbrojnych. Znikała ilościowa przewaga technicznych środków walki, którą posiadały w pierwszym okresie wojny wojska niemiecko-faszystowskie. Pod względem liczebności sprzętu bojowego i jego jakości, wojska radzieckie górowały znacznie nad armią niemiecko-faszystowską. Coraz bardziej oczywista stawała się bezsilność okrzycanej niemieckiej sztuki wojennej, wobec stalinowskiego geniuszu wojennego. Ten głęboki przełom w przebiegu działań wojennych osiągnięty został dzięki bezspornej przewadze radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, dzięki kierującej i organizującej działalności

Przewaga stalinowskiej nauki wojennej

Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej było przede wszystkim zwycięstwem radzieckiego socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego nad kapitalistycznym ustrojem faszystowskim. Podstawę zwycięstwa Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych stanowi olbrzymia przewaga światła socjalizmu nad światem umierającego kapitalizmu.

Państwo radzieckie ze swoją potężną gospodarką planową, z niezłomną jednością moralno-polityczną i braterstwem narodów, z wysoką kulturą socjalistyczną i wspaniałymi siłami zbrojnymi, okazało się bez porównania silniejsze od najsilniejszego państwa faszystowskiego Europy, w dodatku wspomaganego przez szereg satelitów. Źródłem zwycięstwa Związku Radzieckiego była przewaga nowej, stalinowskiej nauki wojennej, geniusz stalinowskiego kierownictwa państwowego i strategicznego. Stalin, który genialnie prze widział charakter współczesnej wojny, umożliwił przygotowanie państwa radzieckiego, narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych do aktywnej obrony, której ukończeniem było całkowite rozgromienie napaśnika.

Geniusz Józefa Stalina zorganizował do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły Armii Radzieckiej, Lotnictwa i Marynarki. Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogaciły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.

Rozwijając w toku Wielkiej Wojny Narodowej radziecką naukę wojenną, Józef Stalin podniósł ją na niebywale wysoki szczebel rozwoju, uczynił z niej naukę najbardziej przodującą, która odzwierciedla całą przewagę ustroju radzieckiego, naukę, która wyróż-

niał bolszewickiej, dzięki genialnemu kierownictwu strategicznemu Stalina.

Zwycięstwa Związku Radzieckiego przyczyniły się do dalszego rozwoju wyzwolenczej walki naszego narodu.

31 grudnia 1943 roku powstał najwyższy organ państwowej władzy ludowej Polski, — Krajowa Rada Narodowa, która skupia siły narodu polskiego walczącego w sojuszu z wielkim państwem radzieckim przeciwko okupantowi o wyzwolenie narodowe i społeczne. Z najgłębszą wdzięcznością na ród nasz powitał orędzie Wielkiego Stalina do Związku Patriotów Polskich latem 1943 roku. „Możecie być przekonani — pisał Stalin — że Związek Radziecki zrobi wszystko co w jego mocy, aby przyspieszyć rozgromienie naszego wspólnego wroga, Niemiec hitlerowskich, umocnić przyjaźń polsko-radziecką i z wszelkimi pomaganiami odrodzenia wolnej niepodległej Polski”.

nia się nowatorskim i twórczym charakterem.

Stalinowska nauka wojenna posiada nieocenione znaczenie dla sił zbrojnych nowej demokratycznej Polski i dla sił zbrojnych wszystkich krajów demokracji ludowej. Założenia stalinowskiej nauki wojennej są teoretyczną podstawą budownictwa naszej armii, lotnictwa i marynarki oraz umocnienia obronności na-

szego państwa, są podstawą szkolenia i wychowania naszych kadr dowódczych i żołnierzy, są niewyczerpanym źródłem rozwoju naszej sztuki wojennej.

Nasi generałowie i oficerowie winni nieustannie głąboko studiować stalinowską naukę wojenną, najdoskonalszą naukę wojenną naszych czasów, badać doświadczenia bojowe Armii Radzieckiej — najwspanialszej armii naszych czasów. Powinniśmy studiować bojowe doświadczenia naszych oddziałów, nabyte w walkach na froncie radziecko-niemieckim w ścisłym współdziałaniu z wojskami radzieckimi, pod kierownictwem największego Wodza naszej epoki — Generalissimusa Stalina.

Męstwo i dzielność polskiego żołnierza, oparte na wiecznym braterstwie z żołnierzem radzieckim, męstwo i dzielność polskiego żołnierza, przyswajającego sobie niezwykłą strategię stalinowską, wielokrotnie wzmacnia obronność i bezpieczeństwo Polski Ludowej.

W dniu 70 rocznicy urodzin narodu polski śle swemu wielkiemu przyjacielowi, wyzwolicielowi i genialnemu Wodzowi, który wskazuje nam drogę do socjalizmu — Józefowi Stalinowi, uczucia gorącej miłości, oddania i wdzięczności.

Żołnierze polscy z całego serca wznoszą okrzyk na cześć największego Wodza naszej epoki — Generalissimusa Stalina.

W atmosferze radości i entuzjazmu witała ludność pracująca Poznania 70 ROCZNICE URODZIN WIELKIEGO STALINA

Przebieg uroczystej akademii w Teatrze Wielkim w Poznaniu

W dniu 21 bm. w godzinach wieczornych w sali Teatru Wielkiego w Poznaniu odbyła się uroczysta akademii, zorganizowana przez Komitet Wojewódzkiej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina. W akademii wzięli udział przedstawiciele władz państwowych, partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społecznych i młodzieżowych oraz tłumnie zgromadzeni robotnicy po- znańskich zakładów przemysłowych.

Nigdy jeszcze sala Teatru Wielkiego nie była wypełniona tak szalenie. Wśród zebranych panuje nastrój pogodny, weseli. We wszystkich rozmowach prowadzonych przed rozpoczęciem się akademii powtarza się słowo: „STALIN”. Bo i o kim mogliby dziś mówić przybyli na uroczystość przodownicy pracy i racjonalizatorzy? Wszak w ciągu szeregu ostatnich tygodni wszystkie ich myśli i dążenia skierowane były na wykonanie zaszczepionych zobowiązań dla uczczenia dzisiejszej wielkiej rocznicy. Zobowiązania te wykonano z nadwyżką, toteż tworzą obecnych na sali robotników Zakładów im. J. Stalina, „Stomilu”, wytwórni P.M.T., „Wlepowany”, Warsztatów Kolejowych i innych zakładów — rozpromienia radość i zadowolenie płynące z porażki dobrze spełnionego obowiązku. Ta radość wypełniała wszystkie umysły i jest dominującym składnikiem atmosfery panującej na sali Teatru Wielkiego.

Wtem wolno, majestatycznie podnosi się kurtyna i ukazuje się efektownie udekorowana scena. Na tle barw: białej i czerwonej widnieje wielki portret Towarzysza Stalina; ponad nim sierp i młot, poniżej — cyfra 70. Za okrytym czerwonym płótnem stołem prezydyalnym siedzą sekretarze K.W. P.Z.P.R., tow. tow.: Olszewski, Włodek i Ładosz; sekretarz K.M., tow. Piotrowicz, wicewiceprezident Bertold, przewodniczący W. R. N., tow. Hetmańska, przedstawiciele: Armii Radzieckiej, Wojska Polskiego — przedstawiciele Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego, Stronnictwa Pracy, władz miejskich, ORZZ, Uniwersytetu Poznańskiego, Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Młodzieży Polskiej i in. Obok nich zajmują miejsca znani przodownicy pracy i racjonalizatorzy poznańskich fabryk: robotnik Zakładów im. Stalina, rekordzista Polski w skrawaniu metalu, tow. Passon, przodownia pracy z tychże Zakładów, Weronika Sprzyszyńska, przodująca robotnica „Goplany” Wanda Sko- ludka, racjonalizator „Wlepowany” — Stefan Morawski, przodownicy pracy: Eugen- iusz Kabat z P.M.T., Krysiak i Owczarek z M.P.K.E., Stefan Kachel z Warsztatów Kolejowych i in. Wiele województwa poznańskiego re- prezentują w prezydium: — członek zarządu spółdzielni produkcyjnej Flawce w pow. średzkim — Franciszka No- wak, członek spółdzielni pro- dukcyjnej Barchin w pow. kościańskim — Anna Gła- piak i sekretarz spółdzielni produkcyjnej Wojnowo w pow. obornickim — Kazi- mierz Przybył.

STALIN CHORAŻYM SZTANDARU NASZEJ EPOKI

Burzą entuzjastycznych oklasków witała zebrani prezydium akade- mii. Wśród uroczystej ciszy orkiestra gra hymn polski i radziecki. Sekretarz K. M., tow. Piotrowicz, w krótkich słowach zagaja uroczystość, po czym oddaje głos sekretar- zowi K. W., tow. Olszew- skiemu.

W obszernym referacie przedstawia mowa życie i

działo wielkiego Wodza Partii Bolszewickiej, Wodza pierwszego w świecie kraju socjalizmu, budowniczego tego socjalizmu, genialnego teoretyka i praktyka nauki marksizmu-leninizmu, wychowawcy i nauczyciela mas pracujących całego świata, wielkiego obrońcy pokoju i przyjaciela Polski.

„Cześć Stalina, który rozbijając hitlerizm, stwo- rzył warunki do objęcia władzy w Polsce przez ma- sy ludowe — mówi tow. Olszewski. — Stalina, któ- ry uczy nas walczyć i pra- cować, uczy nas jak bu- dować żelazną Partię pro- letariatu, przewodniczącą narodowi i jak zapewnić zwycięstwo tej Partii.

Stalin jest chorażym sztandaru naszej epoki, sztandaru socjalizmu. I samo imię Jego stało się już dla świata — sztan- darem.

Współ z setkami milio- nów ludzi pod przewodem wielkiego Stalina, masę pracującą Polski idą na- przód, pokonując wszel- kie trudności, z głęboką wiarą i pewnością nieu- chronnego zwycięstwa so- cjalizmu.

Wielki to zaszczyt być żołnierzem wielkiej, mię- dzynarodowej armii, któ- rej przewodzą Stalin. U- czę się u Stalina, brać wzór ze Stalina, pracować po stalinowsku — oto, co przyrzekamy Towarzyszo- wi Stalinowi w dniu Jego urodzin.

Przemówienie tow. Olszew- skiego wielokrotnie przery- wała entuzjastyczne oklaski i okrzyki na cześć Wielkiego Wodza mas pracujących: — „Sta- lin! Sta- lin! Sta- lin!... skandują chóralnie robotni- ci i robotnicy, starzy i mło- dzi. Zdawać by się mogło, że gmach Opery drży w posa- dach na skutek tych spon- tanicznych wybuchów entu- zjazmu.

Entuzjazm dochodzi do punktu kulminacyjnego, gdy po przemówieniu tow. Ol- szewskiego na trybunę wste- puje jeden z naszych przo- dujących „Stalinowców”, —

tow. Passon i odczytuje list z serdecznymi pozdrowienia- mi, jaki postanowiono wy- stać do Towarzysza Stalina w dniu 70 rocznicy Jego u- rodzin.

„Będziemy ze wszel- kich sił wzmacniać władzę lu- dową i przewodnictwo kla- sy robotniczej, bronić jej przed wszelkimi knowania- mi wrogów ludu i zdray- ców narodu — zapewnia- ją w liście masy pracują- ce naszego województwa. — Będziemy strzec czujnie jednolitości obozu pokoju i demokracji, wokół jego straży przedniej i siły głównej — wokół kraju socjalizmu.

W dniu Twych urodzin gorąco pozdrawiamy Cię, niezłomny Przyjacielu. Wraz z całym narodem polskim życzymy Ci z ca- łego serca wiele lat życia i pracy dla dobra całej pracującej ludzkości.”

I znowu burza długo nie- milkających oklasków wstrzą- sa gmachem Teatru. I znowu poprzez oklaski prze- bija się z mocą skandowane słowo: Sta- lin! Sta- lin! Sta- lin!... W chwilę potem chóralnie odśpiewana „Mię- dzynarodówka” — kończy pierwszą część akademii.

CZĘŚĆ ARTYSTYCZNA

Po krótkiej przerwie roz- poczyna się część arty- styczna. Składa się na nią montaż 5 obrazów, następu- jących szybko po sobie dzie- ki wykorzystaniu sceny o- brotowej. Punktem central- nym, górującym nad sceną, jest jasno oświetlony posąg Stalina, ustawiony na wyso- kim cokole.

Wykonawcami są członko- wie zespołów świetlicowych, oraz artyści teatrów poznań- skich. Pieśni i recytacje wierszy radzieckich poetów zilustrowane pomysłowymi inscenizacjami, dotyczą po- szczególnych etapów historii narodu radzieckiego. Pra- ca konspiracyjna Towarzy- sza Stalina w okresie poprze- dzającym Rewolucję Paź- dziernikową, walka, jaką stoczył proletariatusyjski w dniach Rewolucji, praca w okresie budowy podstaw nowego ustroju gospodar- czego i społecznego, zwycię- ska wojna z hitleryzmem, odbudowa ze zniszczeń wo- jennych i walka o utrwalenie pokoju na świecie pod wodzą Wielkiego Stalina — oto treść obrazów, jakie przesuwają się przed oczy- ma widzów. Część artystycz- ną kończy „Międzynarodów- ka”, odśpiewana wspólnie przez zespoły świetlicowe i wszystkich zebranych.

70 rocznice urodzin Tow. Stalina czcił cały świat

Ze wszystkich krańców świata napływają depesze o uroczystościach ku czci 70- lecia urodzin Generalissi- musa Józefa Stalina.

Cała ludzkość złożyła hołd Wielkiemu Wodzowi obozu pokoju, nauczycielowi mas pracujących.

Obchody i uroczystości ku czci Dostojnego Jubilata przekształciły się w żywoło- we manifestacje setek mil- lionów ludzi na rzecz przy- jaźni z bohaterskim Związ- kiem Radzieckim, przekształ- ciły się w manifestacje gło- bokiego uczucia miłości i uwiel- bienia dla Józefa Stalina — Wielkiego Bojownika o po- kój i socjalizm.

CZECHOSŁOWACJA:

PRAGA. Z okazji 70 roc- nicy urodzin J. Stalina od- było się w Pradze uroczyste posiedzenie Komitetu Cen- tralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji.

Referat o życiu i działa- ności Józefa Stalina — wiel- kiego przyjaciela narodu czechosłowackiego wygłosił sekretarz generalny partii, R. Slansky.

W Pradze odbyło się uro- czyste posiedzenie Zgroma- dzenia Narodowego Republi- ki, na którym obecny był prezydent Republiki — Gott- wald, członkowie rządu z premierem Zapotockým, — przedstawiciele korpusu dyplomatycznego na czele z ambasadorem ZSRR w Cze- chosłowacji — Sillem, ge- neralicją, przodownicy pra- cy oraz przedstawiciele or- ganizacji społecznych i mło- dzieżowych.

Przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, wygłosił przewodni- czący Zgromadzenia Naro- dowego — dr John.

Wśród olbrzymiego entu- zjazmu uchwalono tekst de- peszy powitalnej do Józefa Stalina.

BULGARIA:

SOFIA. Doniosłe uroczy- stości odbyły się w Bułgarii w Warnie, która, na prośbę mas pracujących tego mia- sta, otrzymała nazwę — STA- LIN.

Po manifestacji ludności miasta odbył się wielki wiec, na którym przemawiał czło- nek Biura Politycznego Ko- mitetu Centralnego Bułgar- skiej Partii Komunistycznej — W. Poptomow. Wśród ol- brzymiego entuzjazmu zgromadzonych wystosowano de- pesze powitalną do Józefa Stalina.

CHINY:

PEKIN. Jak donosi agen- cja Sinhua, depesze z życze- niami dla Józefa Stalina, z okazji 70-lecia Jego urodzin, wystosowało szereg organi- zacji społecznych i politycz- nych Chin Ludowych.

Miedzy in. depesze gratu- lacyjne wystosowała Demo- kratyczna Liga Chin, Chłó- ska Partia Robotniczo- Chłopska i Związek Demo- kratycznej Młodzieży Chin.

KANADA:

OTTAWA. W związku z 70-leciem urodzin Józefa Stalina postępową prasą ka- nadyjską poświęca artykuły związane z tą historyczną datą.

Miedzy in. organ kanadyj- skiej Postępowej Partii Ro- botniczej „Tribune” stwierd- za w artykule wstępnym, że Stalin poświęcił całe swe życie walce o wyzwole- nie człowieka i walce o po- kój.

Czasopismo „National Af- faires” poświęca dwa arty- kuły wielkiemu jubileu- szowi.

(Dalszy ciąg na str. 7)

Pismo gratulacyjne KC WKP (b) i Rady Ministrów ZSRR do Józefa Stalina

(Dokończenie ze strony 1)

Opierając się na niezwykle bogatym doświadczeniu i istnie- niu Kraju Rad, stworzyłeś, Towarzyszu Stalin, naukę o państwie socjalistycznym, stanowiącą jednolitą i skoń- czoną całość. Rozwijając leninizm, doszedłeś do genial- nego wniosku o możliwości zbudowania komunizmu w na- szym kraju i o konieczność zachowania państwa w ustroju komunistycznym, jeżeli pozo- stanie kapitalistyczne otocze- nie. Wniosek ten dał Partii i narodowi jasną perspektywę walki o zwycięstwo komuniz- mu.

Z imieniem Twym, Towa- rzyszu Stalin, związane jest rozstrzygnięcie jednego z na- jważniejszych zagadnień rew- olucji — kwestii narodowej.

Narody dawniej uciskane o- siągnęły w bratniej rodzinie narodów radzieckich, nieby- wały rozkwit polityczny, go- spodarczy i kulturalny. Nat- chniona przez Ciebie przy- jaźń narodów ZSRR stała się wielką, zdobyczą rewolucji, — jednym ze źródeł potęgi na- szego socjalistycznego ojczyzny. Wraz ze zwycięstwem socja- lizmu niezniszczalna stała się Jedność moralno-polityczna narodów radzieckich, nieroz- dzielnie zespolonego wokół partii Lenina-Stalina.

Naród nasz ożywiony jest pło- miennym, żywiołowym patri- otyzmem radzieckim. Pod Two- im przewodnictwem Partia Bolsze- wizm dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.

W każdej przemianie, dużej czy małej, podnoszącej naszą ojczyznę na coraz wyższy poziom, jest Twoja mądrość. Twa niepomądana energia i żelazna wola. Jest szczęściem dla nas, szczególnie dla naszego narodu, że Wielki Stalin, jako przywódca Partii i państwa, kieruje i inspirowa twórczą pra- cę narodu radzieckiego dla rozkwitu naszej pełnej chwały ojczyzny. Pod Twoim przewodnictwem, Towarzyszu Stalin, Zwią- zek Radziecki stał się wielką i niezwykłą siłą.

Gdy Niemcy hitlerowskie narzuciły wojnę Związkowi Radzieckiemu i nad ojczyznę naszą zawisło śmiertelne nie- bezpieczeństwo, stanąłś To- warzyszu Stalin na czele zbroj- nej walki narodu radzieck- ego przeciwko faszystowski — najzacieklejszemu wrogowi ludzkości, zmobilizowałeś wszystkich ludzi radzieckich do Wielkiej Wojny w Obronie Ojczyzny, dałeś narodowi ra- dzieckiemu i jego siłom zbroj- nym nauchnienie do legendar- nych, bohaterskich czynów. Partia Lenina-Stalina zjedno- czyła wysiłki frontu i zaple- cza. Twój geniusz wojskowy i organizatorski dał nam zwy- cieżstwo nad Niemcami fasz- ystowskimi i imperialistyczną Japonią. Jako wielki dowódca wojskowy i organizator zwycię- stwa stworzyłeś Towarzy- szu Stalin przodującą radzie- ką naukę wojenną. Kierowa- ne przez Ciebie bitwy — to wspaniałe przykłady opera- cyjnej i strategicznej sztuki wojennej.

Wychowane i wykształcone przez Ciebie doskonałe kadry wojskowe zrealizowały za- szczytne stalinowskie plany rozgromienia wroga. Wszyscy uczciwi ludzie na świecie, wszystkie przyszłe pokolenia

ludzi — kwestii narodowej. Narody dawniej uciskane o- siągnęły w bratniej rodzinie narodów radzieckich, nieby- wały rozkwit polityczny, go- spodarczy i kulturalny. Nat- chniona przez Ciebie przy- jaźń narodów ZSRR stała się wielką, zdobyczą rewolucji, — jednym ze źródeł potęgi na- szego socjalistycznego ojczyzny. Wraz ze zwycięstwem socja- lizmu niezniszczalna stała się Jedność moralno-polityczna narodów radzieckich, nieroz- dzielnie zespolonego wokół partii Lenina-Stalina.

Naród nasz ożywiony jest pło- miennym, żywiołowym patri- otyzmem radzieckim. Pod Two- im przewodnictwem Partia Bolsze- wizm dokonała prawdziwej rewolucji kulturalnej w ZSRR.

W warunkach powojennych cały naród radziecki, kieru- jący się Twymi wskazaniem, rozwija swą twórczą inicja- tywę, aby jak najszybciej zlik- widować skutki wojny, urze- czynić gigantyczne plany dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury kraju so- cjalizmu, aby podnieść dobro- byt ludzi pracy. Leninowski- stalinowskie idee o współza- wodnictwie socjalistycznym są dla radzieckich patriotów nauchnieniem do nowych wpa- niałych osiągnięć na froncie pracy. Rozbudzili one wielką energię w sercach milionów ludzi radzieckich w imię rea- lizacji wielkiego celu — zwy- cieżstwa komunizmu.

Z największą stanowczością i przenikliwością nadajesz, Towarzyszu Stalin, kierunek polityce zagranicznej Związ- ku Radzieckiego, walcząc o pokój i bezpieczeństwo dużych i ma- łych narodów. Wzrost nępo- miernie autorytetu międzynarod- o- go ZSRR jako ostoju pokoju i demokracji.

Ludzie pracy krajów kapita- listycznych i kolonialnych wi- dzą w Tobie wielkiego i nie- ułomnego kontynuatora

Wielki Koryfeusz Nauki! Twoi klasyczne dzieła, rozwijające teorię marksistowsko- leninowską w odniesieniu do nowej epoki, epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej, epoki zwycięstwa socjaliz- mu w naszym kraju, są największym skarbem ludzkości, en- cyklopedią rewolucyjnego marksizmu. Z dzieł tych ludzie radziecy i czołowi przedstawiciele mas pracujących wszyst- kich krajów czerpią wiedzę, pewność i nowe siły w walce o zwycięstwo sprawy klasy robotniczej, znajdują odpowiedzi na najbardziej palące zagadnienia współczesnej walki o ko- munizm. Twoi prace w kwestii narodowo-kolonialnej o- świecają jasnym promieniem drogę narodowo-wyzwoleńcze- go ruchu ludów w krajach kolonialnych i zależnych. Ol- brzymie sukcesy sił pokoju demokracji i socjalizmu opromi- enione są leninowsko-stalinowską, myślą rewolucyjną.

WIELKI BUDOWNICZY KOMUNIZMU!

Uczysz wszystkich bolszewików, aby sta- wiali sobie i innym wysokie wymagania, uczysz śmiało krytyki niedociągnięć i upre- dzasz, że nie wolno poprze- stawać na tym co osiągnięto i upajać się sukcesami. U- czysz, że krytyka i samokry- tyka to skuteczna broń w wal- ce o komunizm, że nieodzow- nymi cechami kadr partyj- nych i radzieckich powinna być bolszewicka skromność, troskliwie i pełne uwagi usto- sunkowanie się do potrzeb lu- du, wysoka ideaowość i wier- ność zasadom w walce prze- ciwko wszystkim przejawom ideologii burżuazyjnej.

DROGI TOWARZYSZU STALIN!

Zawsze uczyleś i uczysz nas, bolszewików, byśmy byli takimi, jakimi był wielki Lenin, byśmy, nie szczędząc sił, służyli swemu narodowi, byśmy przyczynia- li się wszechstronnie do dal- szego rozkwitu naszej uko- chanej ojczyzny i byśmy czy- nili wszystko dla zwycięstwa komunizmu.

PARTIA BOLSZEWICKA. NAROD RADZIECKI I CAŁA POSTĘPOWA LUDZKOŚĆ WIDZĄ W TOBIE NAUCZY- CIELA I WODZĄ, GENIA- LNEGO KONTYNUATORA

Związek Radziecki odegrał pod Twoim kierownictwem, Towarzyszu Stalin, decydują- cą rolę w wyzwoleniu mas pracujących, krajów de- mokracji ludowej od clemie- zów faszystowskich, spod jar- zma kapitalistów i obszar- ków. Narody tych krajów o- żywione są uczuciem wdzięcz- ności do Ciebie za bezinteres- owną braterską pomoc, ja- kieś udziela im Związek Ra- dziecki w ich rozwoju gospo- darczym i kulturalnym.

NIEŚMIERTELNEGO DZIE- LA LENINA.

Imię Stalina jest najdroż- szym imieniem dla naszego narodu, dla prostych ludzi na całym świecie. Imię Stalina — to symbol przyszłego zwy- cieżstwa komunizmu. Serca ludzi radzieckich i milionów ludzi pracy na całej kuli ziem- skiej przepełnione są gorącą miłością do Ciebie — Wielki Stalin!

Wielkie to szczęście żyć i tworzyć w socjalistycznym kraju, należeć do Partii Leni- na-Stalina, do bohaterskiego pokolenia ludzi radzieckich, którzy w epoce stalinowskiej walczy pod kierownictwem Stalina o triumf komunizmu!

PRZYMIJ NAUCZYCIE- LU NASZ I WODZU, NASZ NAJLEPSZY PRZYJACIELU I TOWARZYSZU BRONI SERDECZNE ŻYCZENIA

DUŻYCH LAT ZDROWIA I OWOCEJ PRACY DLA DO- BRA PARTII BOLSZEWIC- KIEJ, NARODU RADZIEC- KIEGO, DLA SZCZĘŚCIA MAS PRACUJĄCYCH CA- LEGO ŚWIATA.

NIECH ŻYJE NASZ UKO- CHANY STALIN!

KOMITET CENTRALNY WSZECHWIAZKOWEJ KO- MUNISTYCZNEJ PARTII BOLSZEWIKÓW. RADA MINISTRÓW ZSRR.

C. Bobińska

Myśl, która jest siłą materialną naszej epoki

Fragmenty artykułu, który ukazał się w 348 numerze „Trybuny Ludu”

Twórczość naukowa Lenina i Stalina to klasyczny marksizm twórczy. Im bardziej rozwijamy marksizm jako naukę, po śmierci Marksa i Engelsa. Leninizm, będący dziełem Lenina i Stalina, wykazał, że ciągłość rozwoju socjalizmu naukowego polega na tym, że kolejne odkrycia i etapy nie likwidują, nie obalają poprzednich osiągnięć marksizmu, lecz je pogłębiają i wzbogacają.

Stalin wzbogacił i rozwinął filozofię marksistowską. Ujął leninizm, którego był współtwórcą, w systematyczną całość, określił miejsce historii w leninizmie, jego rolę dziejową. Wyjaśnił dlaczego leninizm-marksizm epoki imperializmu — musiał powstać właśnie w Rosji, dokąd przesuwało się ognisko rewolucji, która stała się „węzłowym punktem sprzeczności imperializmu” i jego „slabym ogniwem”. Stalin rozwinął leninizm na podstawie praktycznych doświadczeń obecnej epoki, uczynił możliwym pogłębienie i rozszerzenie naszych pojęć, naszej wiedzy o prawach rozwoju współczesnego nam społeczeństwa. Stalin opracował teoretyczne zagadnienie budowy komunizmu, wskazując jak należy rozstrzygać wielkie zagadnienia społeczne, jakie nigdy jeszcze nie stały dotychczas przed ludzkością.

Prace Stalina w najwyższym stopniu wyrażają rewolucyjny charakter marksizmu. Widać to przejrzysto na przykładzie takich zagadnień jak problem subiektywnego czynnika historii, problem świadomości i żywiołowości, nauka o partii o dyktaturze proletariatu. Należałoby tu wymienić wiele innych zagadnień. Lenin i Stalin rozbili socjal-reformistyczną teorię „siły

twórczych”, wulgaryzującą marksizm. Teoria ta, przedstawiająca masy ludzkie, jako bierny przedmiot działania sił produkcyjnych, według słów Stalina „wszystko usprawiedliwia i wszystkich godzi, stwierdza fakty i objaśnia je wtedy, gdy już wszystkim obmierzy i zadowala się tym stwierdzeniem faktów”.

W marksistowskim, leninowsko-stalinowskim pojmowaniu mechanizmu procesu dziejowego, masy producentów, twórcze i rewolucyjne masy kształtują historię. Myśl, że masy ludowe są twórcami historii ma niezmiennie głębokie znaczenie i dla nauki. Demaskuje ona błąd tych, co „odezwiewiają” historię, przedstawiając ją jako automatyczny, niemal technologiczny proces. Podkreślenie roli prostego człowieka w procesie dziejowym ma głęboko humanitarną wymowę. Lenin i Stalin cechują głęboki szacunek dla rewolucyjnej inicjatywy mas, która jest nieślychaniem ważnym warunkiem rewolucyjnego przewrotu, rewolucyjnych przemian.

Stalin jest jak najbardziej obcy korzeniu się przed żywiołowością procesu historycznego i żywiołowości ruchu masowego. Proces historyczny należy kształtować, wykorzystując sprzyjające możliwości historyczne, takie możliwości, które najbardziej odpowiadają interesom szerokiej masy i skracają jej drogę ku lepszej przyszłości.

Za stwierdzeniem rewolucyjnej roli mas idzie głęboka troska o przygotowanie tych mas do walki, troska o podniesienie ich świadomości i organizacji, troska o siłę, która walczy mas pokieruje. Ważną składową częścią rewolucyjnego pojmowania procesu dziejowego jest leninowsko-

stalinowska nauka o roli rewolucyjnej teorii i rewolucyjnej partii.

Partia, która jest zdolna skutecznie pokierować procesem rewolucyjnym według zawczasu nakreślonego, opartego na naukowej analizie planu strategicznego, rewolucyjne idee wskazujące drogę partii i klasie robotniczej — to zasadnicze warunki przeloczenia ruchu żywiołowego w ruch świadomy. Partia nowego typu, „przodujący oddział klasy robotniczej”, re-

prezentująca nowy i wyższy typ organizacji, nieznany burżuazji, uzbrojona w najlepszą naukę o społeczeństwie, zwarta ideowo jest tym niezawodnym wielkim propagandystą, który nieustannie i niezmordowanie niesie w masy robotnicze i chłopskie, w warstwy pośrednie, w najbardziej zacofane, trwające w ciągu wieków na marginesie historii, masy kolonialne — jasną rewolucyjną myśl, proste i jasne idee Lenina i Stalina. Partia przyswaja tym ma-

som plan strategiczny, czyni z nich świadomych budowniczych socjalizmu i świadomych bojowników przeciwko imperializmowi w krajach kapitalistycznych.

Partia trafia do „najgłębszych dołów społecznych” bo jest z krwi i kości mas rewolucyjnych, bo dojrzewa w ogniu walki klasowej, bo posiada zaufanie mas, bo uważa głęboką wiarę w rewolucyjną inicjatywę mas. Partia jest decydującym czynnikiem subiektywnym.

Nie mogło być rewolucyjnej nauki o partii, tam, gdzie rezygnowano z kierowniczej roli proletariatu w społeczeństwie, gdzie podporządkowano klasowe interesy proletariatu interesom burżuazji, gdzie starano się wyrzucić z nauki marksistowskiej dyktaturę proletariatu.

To, co Stalin mówi i pisze, w potężny sposób rozwija świadomość społeczną. Każda mowa, każda praca Stalina wzbogaca skarbnicę nauk, skarbnicę marksizmu-leninizmu, a jednocześnie stale się dorobkiem ideowym najszerszych mas. Bo najbardziej złożone problemy społeczne, historyczne i filozoficzne Stalin wyraża myślą niesłychanie jasną i prostą. Ta jasność i prostota Stalina jest świadectwem jego szacunku dla rewolucyjnych mas. W burżuazyjnej nauce są prawdy dla elity umysłowej burżuazji: „prawdy” dla mas. Marksizm nie uznaje tego rodzaju podziału. Lenin i Stalin pszą i mówią dla mas. Na każdym historycznym zakreśle, u progu każdego nowego, historycznego etapu odkrywczą myśl Stalina w formie genialnie prostej wyjaśnia masom budowniczym socjalizmu sens

ich trudu, znaczenie nowego etapu, nowego strategicznego kroku, w sposób bezbłędny objaśnia najbliższą przyszłość. Myśl ta daje perspektywę i pian walki milionów ludzwaiczących z imperializmem.

Lenin i Stalin stworzyli jedyny w swoim rodzaju styl — jasny i prosty, przeznaczony dla milionowych twórców historii. Jest to styl naukowego i politycznego myślenia naszej epoki, kiedy wielkie masy ludzkie działają świadomie, kiedy rewolucyjne idee „oponowują masy stają się wielką siłą materialną”.

Styl ten góruje konkretnym i syntetycznym ujęciem zagadnień nad myśleniem burżuazyjnym. Charakteryzuje go przejrzystość konstrukcji i ujęcie problemów społecznych w całej ich złożoności.

Stalin mówiąc i pisać pragnie udostępnić zrozumienie najbardziej skomplikowanych zagadnień, zrozumienie działania mechanizmu społecznego prostym ludziom we wszystkich zakątkach świata.

Będąc genialnym teoretykiem — klasykiem marksizmu jest on jednocześnie, że powtórzmy jego własne słowa o Leninie „nowym wodzem nowych mas, prostych i zwykłych mas, najgłębszych dołów ludzkości”.

Idzie po świecie wśród „najgłębszych dołów społecznych” imię Stalina, jako symbol wielkiej inicjatywy rewolucyjnej mas ludowych XX wieku, jako symbol ich niepokornego marszu ku komunizmowi. Idzie po świecie stalinowska myśl — jasna i odkrywczą przeistaczającą żywiołowe dążenia mas w świadomy rewolucyjny ruch, przy spierającej co dnia zastępy nowych rewolucjonistów. Toż jest ta myśl naszą największą „siłą materialną”.

W twórczym czynie wyraża polski świat pracy uczucia miłości i oddania dla wodza obozu pokoju i postępu — J. Stalina

WARSZAWA. W dniu 21 bm. — w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina we wszystkich województwach zorganizowane zostały przez Wojewódzkie Komitety PZPR uroczyste akademie.

Uroczystości te poprzedziły tysiące akademii, jakie odbyły się w gminach, w gromadach wiejskich, miastach i miasteczkach, poprzedziły je uroczyste posiedzenia Gminnych, Powiatowych i Wojewódzkich Rad Narodowych, uroczyste posiedzenia Senatów Akademickich oraz przedstawicieli świata naukowego i artystycznego.

Masowym udziałem w akademii tych lud polski czcił wielkie święto mas pracujących świata — dzień urodzin Józefa Stalina.

W dziesiątkach tysięcy listów, jakie zebrani wysyłają do Moskwy, dają oni wyraz swej gorącej miłości i szczerzej wdzięczności dla Wielkiego Wodza obozu postępu i pokoju.

W potężnym entuzjazmie twórczego czynu i myśli twórczej, we wspaniałym czynie, który przyspiesza odbudowę Polski Socjalistycznej, wyrażają wielomilionowe rzesze ludu polskiego swą miłość i wdzięczność dla Wodza obozu pokoju i postępu, Józefa Stalina.

Po wykonaniu i przekroczeniu powziętych zobowiązań dla uczczenia wielkiej rocznicy tysiące robotników, chłopów, kobiet i młodzieży stanęły do Dnia Pracy Stalinowskiej, dając Polsce Ludowej nowe bogactwa wielomilionowej wartości.

ŚLASK

Potężnym zrywem w Dniu Stalinowskiej Pracy górnicy polskiego przemysłu węglowego wyrazili swe gorące uczucia dla Gene-

ralissimusa Stalina w 70 rocznicę Jego urodzin. W wyniku tej pracy przemysł węglowy wykonał swój plan dzienny w 109,1 proc., 5 kopaliń, które zobowiązały się wykonać przeciętnie 111 proc. planu, wykonało plan dzienny przeciętnie w 123 proc.

Kopalnia „Radzionków” której załoga zobowiązała się wykonać w Dniu Stalinowskiej Pracy 112 proc. — uzyskała 132 proc., kopalnia „Marce” wykonała plan dzienny w 146 proc.

Wg dotychczasowych danych — 11 kopaliń wykonało swe dzienne plany w ponad 120 proc. Kilkaście innych kopaliń osiągnęło od 110—120 proc. planu.

WARSZAWA

Robotnicy fabryk i zakładów pracy w stolicy i województwie warszawskim uczcili 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina Dniem Stalinowskiej Pracy.

M.in. dnia 20 bm. w fabryce „Fuchs” entuzjastycznie na strój pracy panował już od wczesnych godzin rannych O godz. 13 niektóre zespoły produkcyjne wykonały już od 180 do 200 proc. normy.

W Garbarni nr 1 zespół C, złożony z 14 ludzi osiągnął 230 proc. normy, wykonując w ciągu trzech i pół godzin pracę, trwającą normalnie 8 godzin. Entuzjazm, z jakim pracował robotnik tej garbarni ob. Szczęśliak dopomógł mu do wykonania 330 proc. normy dziennej. ZMP-owiec Miller, który przeciętnie osiągał 140 proc. normy, wykonał 300 proc., zaś ZMP-owiec Małeczek osiągnął 230 proc. normy.

Gratulacje Prezydium Rady Najwyższej ZSRR dla Stalina

(Głóg dalszy ze str. 1)

go wszystkich ludzi pracy. Konstytucja Stalinowska uzbiera nasz naród moralnie i politycznie do walki o całkowite zwycięstwo komunizmu.

W latach wielkiej wojny w obronie ojczyzny wystąpił jako genialny strateg wojskowy i największy dowódca wszystkich czasów i narodów. W obliczu śmiertelnego niebezpieczeństwa zespolił narody radzieckie do walki z wrogiem. Z Waszym imieniem na ustach, z Waszym imieniem, symbolizującym płomienny patriotyzm radziecki i bezgraniczną wiarę w zwycięstwo naszej szlachetnej sprawy, bohaterka Armia Radziecka zlamala kregoskup bestii hitlerowskiej, wypędziła ją z świętych granic naszej ojczyzny i dobiła w jej własnym legowisku.

Pod Waszym kierownictwem kraj nasz w niezwykle krótkim okresie czasu przywrócił i przekroczył przedwojenny poziom rozwoju gospodarki narodowej, osiągnął znaczne podniesienie dobrobytu materialnego narodu, dalsze wzmocnienie swej potęgi wojskowo-ekonomicznej.

Wprowadzając w życie Wasze wskazania o organizacji nowego potężnego rozwoju gospodarki narodowej, naród radziecki pewnie i z powodzeniem kontynuuje przerwany przez wojnę drogę stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Związek Radziecki pod Waszym kierownictwem prowadzi zdecydowaną walkę z podżegaczami wojennymi o pokój światowy, stoi na czele obozu antyimperialistycznego, obozu socjalizmu i demokracji. Wasza mądra i konsekwentna po-

lityka zagraniczna wysoko podniosła międzynarodowy autorytet ZSRR, wzmocniła Związek Radziecki jako twierdzę pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Wasze genialne kierownictwo jest drogowskazem kierującym i organizującym, jest źródłem siły duchowej naszego państwa. Z Waszym imieniem związane są wszystkie zwycięstwa narodu radzieckiego, mające ogólnoświatowe, historyczne znaczenie. Wasze imię jest sztandarem walki i symbolem naszego zwycięstwa, jest uosobieniem jedności wszystkich sił radzieckiego społeczeństwa socjalistycznego.

Z Waszym imieniem związane są nadzieje i marzenia wszystkich uczciwych, miłujących wolność ludzi świata w ich walce z eksploatacją i uciskiem, w ich walce o szczęśliwą przyszłość narodów.

Całą swą ofiarną, wszechstronną i szlachetną działalnością zyskaliście sobie płomienną miłość, najgłębszy szacunek i bezgraniczne uznanie wszystkich narodów Związku Radzieckiego i całej przodującej postępowej ludzkości.

Podkreślając w dniu sławnego 70-lecia Wasze wyjątkowe zasługi dla narodu radzieckiego i państwa socjalistycznego, Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich wyraża Wam uczucia miłości i wdzięczności całego narodu radzieckiego i przesyła Wam, naszemu wielkiemu Wodzowi, Nauczycielowi i Przyjacielowi najlepsze pozdrowienia i gorące życzenia długich lat życia i pracy dla szczęścia i dobra narodów Związku Radzieckiego.

List J. Stalina do M. Gorkiego

(Fragmenty)

Drogi Aleksy Maksymowicz!

Przepraszam tysiąc razy i proszę, żebyście mnie nie kłóli za późną (zbyt późną!) odpowiedź. Przeciągnąłem jestem do niemożliwości, na dobitkę trochę chorowałem. Oczywiście, nie może mnie to usprawiedliwić. Może jednak coś niecoś wyjaśni.

1. Nie możemy się obejść bez samokrytyki. W żaden sposób nie możemy, Aleksy Maksymowicz. Bez niej nieunikniony jest zastój, gnienie aparatu, wzrost biurokratyzmu, podcinanie skrzydeł inicjatywnej twórczej klasy robotniczej. Oczywiście, samokrytyka dostarcza materiału wrogom. Pod tym względem macie całkowitą rację. Ale dostarcza też materiału (i daje bodziec) do naszego posuwania się naprzód, do wyzwalań się twórczej energii mas pracujących, do rozwoju współzawodnictwa, dla brygad szturmowych itd. Strona pozytywna równoważy i przeważa negatywną.

Być może, nasza prasa przesadnie uwypukla nasze niedomagania, a niekiedy nawet (mimo woli) afiszuje je. To jest możliwe, a nawet prawdopodobne. I to jest, oczywiście, zło. Dlatego domagam się, aby zrównoważono (ja bym powiedział — przeważono) nasze niedomagania naszymi osiągnięciami. I macie tu, oczywiście, rację. Łukę tę wypełnimy stanowczo i niezwłocznie. Możecie być tego pewni.

2. Młodzież mamy różną. Są malkontenci, znużeni, załamani (jak np. Zenin). Są dziersey, pełni radości życia, siły woli i niezłomnego dążenia do osiągnięcia zwycięstwa. Nie może być, żeby teraz, kiedy zrywamy dawne więzy w życiu a tworzymy nowe, kiedy burzy się utarte drogi i ścieżki a toruje nowe, nieutarte, kiedy całe grupy ludności, które żyły w dobrobycie, wykołują się i schodzą z widowni ustępującej drogi milionom zahukanych i poniżonych dawniej ludzi — nie może być, żeby młodzież stanowiła jednorodną masę sympatyzujących z nami ludzi, żeby nie było w niej rozwarstwienia, rozłamu. Po pierwsze, są wśród młodzieży synowie zamożnych rodziców. Po wtóre, jeśli nawet weźmiemy naszą (ze względu na sytuację socjalną) młodzież, to nie każdy ma dość nerwów, siły charakteru, rozeznanie, na to, aby w obrazie gigantycznego burzenia tego, co stare, i gorącego wznoszenia tego, co nowe, dostrzec obraz tego, co konieczne, a więc pożądanego, w obrazie małym przy tym podobnym do owej rajskiej sielanki „powszechnej pomyślności”, która ma dać możliwość „wypoczynku” i „nasylenia się szczęściem”. Rzecz zrozumiała, że przy takim „karkołomnym rwetesie” muszą być u nas także zmęczenie, wyczerpanie nerwów, zużycie, załamania, odpadający, a wreszcie — przechodzący do obozu wroga. Nieuniknione „koszty” rewolucji.

Rzecz podstawowa polega teraz na tym, że wśród młodzieży nadają ton nie malkontenci, lecz nasi bojarzy komсомолcy — zaródź nowego licznego pokolenia bolszewików — burzycieli kapitalizmu, bolszewików — budowniczych socjalizmu, bolszewików — wyzwolicieli wszystkich uciskanych i ujarzmionych. W tym nasza siła. W tym też rekoimia naszego zwycięstwa.

3. Nie znaczący to oczywiście, że nie powinniśmy się starać zmniejszyć liczbę narzekających, jęczących, wątpiących itp. drogą zorganizowanego ideologicznego (i wszelkiego innego) na nich oddziaływania. Przeciwnie, jedno z głównych zadań naszej Partii, naszych organizacji kulturalnych, naszej prasy, naszych rad polega na tym, żeby zorganizować to oddziaływanie i osiągnąć poważne wyniki. Dlatego my (nasz przyjaciele) w zupełności przyjmujemy wasze propozycje.

4. Prośby Kamegulowa spełnić nie mogę. Nie mam czasu! A reszta, coż ze mną za krytyk, u diabła! To wszystko.

Mocno ściskam dłoń i życzę Wam zdrowia.

Dzięki za pozdrowienia.

J. Stalin.

Powiadają, że potrzebny jest Wam lekarz z Rosji. Czy to prawda? Kogo byście miłanowicie chcieli? Napiszcie — przysłemy.

(17 stycznia r. 1930. Drukowane po raz pierwszy według 12 tomu zbiorowego wydania dzieł w języku rosyjskim).

Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej będzie symbolizował miłość i wdzięczność milionów serc ludzkich dla Wielkiego Stalina

WODZA, NAUCZYCIELA, PRZYJACIELA

Przemówienie przewodniczącego CRZZ tow. Al. Zawadzkiego

Obywatelu Prezydencie!
Towarzysze i Obywatele!

Zebrał się w tym miejscu, w sercu naszego kraju — Warszawie, by dając wyraz woli całego narodu polskiego, dokonać aktu założenia kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Pomnik ten po wieczne czasy będzie symbolizował grun- towny i zbawienny przełom we wzajemnych stosunkach między narodem polskim i na- rodami Związku Radzieckiego. Pomnik ten będzie symboli- zował przełom, którego obfite, a nad wyraz korzystne dla lu- du polskiego owoce zebrał się już i zbierać będziemy w przy- szłości.

Zebrał się już, albowiem dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskał swą niepod- ległość i suwerenność pań- stwowy, a zarazem uzyskał- śmy i uzyskujemy jego wy- datną pomoc w odbudowie zniszczonego kraju i jego sto- licy, korzystaliśmy i korzysta- my z nieprzebranego bogac- twa jego doświadczeń w budo- wie lepszej przyszłości dla lu- du robotniczego naszego kraju — w budowie Polski Socjali- stycznej.

Zbierać będziemy owoce te- go przełomu w przyszłości, albowiem oparta o coraz głę- szą więź ideową i o wspólną- ść interesów współpracę i przyjaźń między Polską Lu- dową i ZSRR, sprzyjać będzie ze wszech miar rozkwitowi gospodarczemu i kulturalnemu naszej ludowej ojczyzny, sprzy- jać będzie obronie pokoju światowego przed zbrodniczy- mi zamiarami imperialistycz- nych podżegaczy wojennych, sprzyjać będzie walce o po- kój, postęp i socjalizm na- szych braci robotników w kra- jach kapitalistycznych i kolo- nialnych.

Pomnik ten będzie pomni- klem naszej wdzięczności dla wielkiego Związku Radziec- kiego i jego współzałożyciela i budowniczego, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina, współtwórcy zwycięskiej nauki marksizmu- leninizmu, wodza międzynaro- dowej klasy robotniczej i świa- towego obozu pokoju, postępu i socjalizmu, wielkiego i nie- złomnego przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina.

Dzisiaj upływa 70 rocznica u- rodzin Towarzysza Józefa Sta- lina. Miliony serc polskich ro- botników, chłopów i intelligen- tów biją żywym rytmem naj- gorętszych uczuć miłości i przywiązania dla człowieka którego historycznej inicjaty- wie zawdzięczamy przyjaźń polsko-radziecką i jej wspa- niałe rezultaty.

Miliony serc polskich biją dziś z ożywieniem na myśl i wspomnienie, że to Jemu za- wdzięczają postępową ludzkość największe w dziejach zwy- cięstwo nad siłami reakcji wojny, zafobania, niewoli i o- krucieństwa — nad faszyzmem.

hitlerowskim. Ze to Jemu, my Polacy, zawdzięczamy swa- wolność, że to jego geniusz i stalowa wola uratowały nasz naród od wyniszczenia i za- głady.

Miliony serc ludzkich biją dziś na całym świecie żywo z wiarą i otuchą na myśl o człowieku, którego imię jest sztandarem, pod którym wal- czą: przeciw wojnie — o po- kój, przeciw wyzyskowi czło- wieka przez człowieka — o sprawiedliwość społeczną, o

swę społeczne wyzwolenie, przeciwko imperialistycznemu uciskowi narodowemu — o wolność, niepodległość i suwe- renne prawa ludów.

Setki milionów ludzi na ca- łym świecie widzą w Stalinie zwycięskiego wodza nowej epoki historycznej, swego na- uczyciela, niezawodnego ster- nika, kształtującego dzieje ludzkie na nowy ład — na ład pokojowego, bratniego współżycia narodów, na ład wolności i sprawiedliwości społecznej, na ład rozkwitu materialnego i kulturalnego bytu ludzi pracy fi- zycznej i umysłowej.

STALIN — TO UCIELEŚNIE- NIE NAJSZLACHETNIEJ- SZYCH I NAJGORĘTSZYCH PRAGNIEN I DĄŻEŃ CAŁEJ

ŁUDZKOŚCI PRACUJĄCEJ I POSTĘPOWEJ.

Pomnik, który lud nasz wzniesie na tym miejscu, w sercu Warszawy, ku wiecznej przyjaźni polsko-radzieckiej, będzie symbolizował miłość i wdzięczność milionów serc pol- skich robotników, chłopów i inteligentów dla Wielkiego Stalina — Wodza, Nauczycie- la, Przyjaciela.

Uzbrojeni w naukę marksiz- mu-leninizmu, w oparciu o więź ideową i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, pod wodzą Wielkiego Stalina zwy- cięzimy w naszej walce o Polskę Socjalistyczną.

Niech żyje wieczna przy- jaźń narodu polskiego z naro- dami Związku Radzieckiego! Niech żyje Józef Stalin!

Uroczyste posiedzenie Sejmu w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina

W nastroju podniosłej powagi Sejm Rzeczy- spolitej w obecności Prezydenta Bolesława Bierut, uczcił 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Józefa Stalina. Wielkie popiersie Stalina na tle czerwieni przykuwa wzrok przedstawicieli narodu polskiego. Zdawało się jak gdyby sam Józef Stalin był między nami, patrzył na nasze dzieło, na na- sze osiągnięcia, które są zasługą Jego nauki, Jego przykładu, Jego serdecznej pomocy.

I w istocie Stalin był w sercach i myślach przed- stawicieli ludu polskiego podczas uroczystego po- siedzenia Sejmu Rzeczy- spolitej. Jego to nauka przepojone były słowa i myśli, zawarte w przemó- wieniach Marszałka Sejmu i Prezesa Rady Ministrów. Naukom i przykładowi człowieka, którego imie- niem nazwał wiek XX, ser- deczną zgotował owację naród polski przez swych przedstawicieli. Jemu słu- bował naród polski przez swych przedstawicieli: wiernie iść drogą wskaza- ną przez Stalina, drogą wiodącą do trwałego poko- ju, do nieskrępowanego rozkwitu, do rzeczywistej siły państwa, dobrobytu i szczęścia ludzi pracy.

Tylko jeden był punkt porządku dziennego Sejmu:

uczczenie 70 rocznicy uro- dzin Wielkiego Stalina. Ale ten punkt wypełniony był skondensowaną treścią naszych dążeń i naszej pracy. Naród polski uczcił człowieka, którego nauki są siłą napędową naszych osiągnięć.

„Sejm Ustawodawczy Polski Ludowej, jako przedstawiciel- stwo narodu polskiego, łącząc się wraz z całym narodem w hołdzie i czci dla Józefa Sta- lina w dniu siedemdziesięcio- lecia Jego urodzin, zapewnia Go uroczysto, że naród polski stoi i stać będzie wiernie w walce o pokój, o dalsze pogłę- bienie przyjaźni polsko-ra- dzieckiej, o pełne zwycięstwo sprawiedliwości społecznej, o socjalizm” — powiedział przy burzliwych owacjach całej Izby marszałek Władysław Kowalski na uroczystym posie- dzeniu Sejmu Ustawodawcze- go w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Sala posiedzeń Sejmu Usta- wodawczego wypełniona jest po brzegi. Ławy poselskie, lo- że dla prasy krajowej i kore- spondentów zagranicznych, jak i galeria dla publiczności — zajęte są do ostatniego miej- sca.

Ponad fotelem marszałkow- skim, na tle olbrzymich, szkar- łatnych szarf, wielkie białe po- pierście genialnego wodza mię- dzynarodowego proletariatu — Józefa Stalina. Pod sklepie- niem Biały Orzeł.

Na uroczyste posiedzenie przybył rząd in corpore z pre- mierem Józefem Cyrankiewiczem, wicepremierami Hilarem Mincem i Antonim Korzyckim oraz Marszałkiem Polski — ministrem obrony narodowej — Konstantym Rokossowskim na czele.

W lożach pierwszego piętra, udekorowanych kwiatami, za- jęli miejsca członkowie korpu- su dyplomatycznego, akredy- towanego w Warszawie.

W chwili gdy marszałek Kowalski otwiera posiedzenie Sejmu na salę wchodzi, wita- ny długo niemilknięcymi okla- skami, Prezydent Rzeczypospo- litej — Bolesław Bierut i zajmu- je miejsce w pięknie ude- korowanej loży.

Uroczyste posiedzenie otwo- rzył marszałek Kowalski, wy-

głaszając gorące i serdeczne przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin dostojnego Jubilata — przywódcy i nau- czyciela całej postępowej ludz- kości — Józefa Stalina.

W czasie przemówienia mar- szalka sejmu Kowalskiego — Izba co chwilę manifestowała swoje gorące uczucia przywią- zania i czci dla twórcy, pierw- szego państwa socjalistyczne- go — Józefa Stalina.

Na trybunę sejmową wcho- dzi premier Józef Cyrankie- wicz, poświęcający obszerne przemówienie historycznemu znaczeniu dzieła Józefa Sta- lina.

(Tekst przemówienia premie- ra podajemy oddzielnie.)

Posłowie ze wszystkich partii i stronnictw politycznych, reprezentanci mas pracujących miast i wsi Polski Ludowej wysłuchali przemówienia pre- miera Cyrankiewicza w na- stroju uroczystej powagi i ra- dosnego uniesienia, dając wiel- kokrotnie wyraz serdecznym uczuciom, myślom i życzeniom, jakie cały naród polski śle — w hołdzie swemu Wielkiemu Przyjacielowi.

Sejm manifestował gorąco przy słowach premiera o szcze- gólnej dumie, jaką odczuwa naród polski, należąc do świa- ta tworzącego epokę socjaliz- mu — pod wodzą Józefa Sta- lina.

Długotrwała owacja była wyrazem uznania Sejmu dla rządu, który — zgodnie z za- pewnieniem Premiera czynić będzie wszystko, aby rosły si- ły Polski, jako ognia światow- ego obozu pokoju, zbudowa- nego przez Józefa Stalina.

Złożone przez prezesa Rady Ministrów, w zakończeniu jego przemówienia — najgorętsze życzenia pod adresem Genera- lissimusa Stalina — wywołały na ławach wszystkich klubów poselskich nieopisany entuz- jazm. Po okrzyku Premiera „Niech żyje Wielki Przyjaciel narodu polskiego, wódz postę- powej ludzkości, Józef Stalin!” — żywiołowa owacja trwała kilka minut. Do życzeń, złożo- nych przez Premiera dołączył się, serdecznymi oklaskami Prezydent Rzeczypospolitej, do- łączyli się wszyscy posłowie, członkowie rządu, przedstawiciele korpusu dyplomatyczne- go, publiczność przysłuchująca się obradom, dziennikarze kra- jowi i zagraniczni.

Po przemówieniu Premiera, Marszałek Kowalski ogłosił u- roczyste posiedzenie Sejmu Ustawodawczego, zwołane dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina — za zamknię- ciem.

O terminie następnego po- siedzenia Sejmu nastąpią od- dzielne zawiadomienia.

Stalin — to sztandar pokoju i postępu

(Dokończenie przemówienia premiera Cyrankiewicza)

Stąd rodzi się ta niespotykana dotychczas w historii fala sympatii, solidarności i miłości do Józefa Stalina, — fala, która przewalała się poprzez wszelkie przegrady granic państw burżuazyjnych, która narasta i staje się nowym, o ogromnym znaczeniu faktem politycznym w dalszej konsolidacji sił postępu i pokoju wokół nauczy- ciela ludów, wodza i realizatora nowej epoki.

Nie dziwnego, że rozmach tej manifestacji budzi lek i przerażenie w obozie imperialistycznym, bo nie jest już dla nich tajemnicą, fakt, że ogromna większość ludzkości widzi w STALINIE sztandar pokoju i postępu.

Nienawistną zieleń chytrych politykierzy burżuazyjni, którym ruch robotniczy, im bardziej świadomy celów i sposobów walki, tym bar- dziej odbiera możliwości szachrajskich sztuczek i u- trudnia rozbijanie jednolitej klasy robotniczej, jednolitej obozu postępu.

Obchód 70-lecia urodzin Józefa Stalina przekształcił się bowiem w potężną ma- nifestację solidarności ludzi pracy całego świata, naro- dów socjalistycznych z na- rodami uciskanymi, wszyst- kich ludzi pokoju, wolności i postępu.

JEST DLA NAS, ZEBRA- NYCH TUTAJ NA UROCZY- STYM POSIEDZENIU SEJ- MU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ SZCZEGÓLNĄ NARODOWĄ SATYSFAK- CJA MÓC W TAKIM DNIE STWIERDZIĆ, ŻE JAKO POLSKA LUDOWA, JAKO KRAJ BUDUJĄCY SOCJA- LIZM, JAKO NARÓD, STO- JĄCY WRAZ Z OGROMNĄ CZĘŚCIĄ ŁUDZKOŚCI NA STRAŻY POKOJU — NA- LEŻYMY NIEROZERWAL- NIE DO ŚWIATA TWORZĄ- CEGO ZWYCIĘSKĄ EPO- KĘ SOCJALIZMU POD WO- DZĄ JOZEFĄ STALINĄ.

DLA NARODU JEST TO SPRAWA ROZSTRZYGAJĄ- CA O JEGO NIEPODLE- GŁOŚCI, O JEGO DAL- SZYM ROZWOJU.

Stalin w roku 1943 powie- dził tak:

„MOŻECIE BYĆ PEWNI, ŻE ZWIĄZEK RADZIECKI UCZYNI WSZYSTKO, CO JEST W JEGO MOCY, ABY PRZYSPIESZYĆ KLESKĘ NASZEGO WSPÓŁNEGO WROGA HITLEROWSKICH NIEMIEC, UMOCNIC PRY- JAŻŃ POLSKO-RADZIEC- KĄ I WSZELKIMI ŚROD- KAMI PRZYZYNIĆ SIĘ DO ODRĘBOWANIA SIŁNEJ I NIEPODLEGŁEJ POLSKI.

Naród polski, w jarminie o- kupacji hitlerowskiej posta- wiony oko w oko z widnem zagładą przez faszyzm — do- brze odczuwał, że i jego losy rozstrzygały się w bitwach pod Moskwą, pod Leningra- dem, w zmaganiach stalin- gradzkich w tej wielkiej pró- bie, na jaką wystawiony zo- stał pierwszy kraj socjaliz- mu, w tej wielkiej walce o losy świata, którą kierował Stalin.

To była walka o losy świa- ta a w szczególności także o losy naszego narodu.

I dobrze to pamiętają chło- pi i robotnicy, piszący dziś listy do Stalina matki z Lu- belskiego, którym dzieci mor- dowali hitlerowcy zastrzyka- mi z fenolu — i piszą teraz kobiety polskie listy do Sta- lina. I piszą robotnicy sta- rzy pamiętający czasy kapi- talistyczne, czasy faszyzmu i sanacji — i wspominający swoje więzienia i swoje wal- ki — rozumiejący jak niełat- wo rodzi się ten nowy, lep- szy świat i ile to walki i trud- ności i ofiar kosztuje — wia- nymi rekami jego budować, ale także rozumiejący o ile łatwiej go dziś budować dla- tego, że w Związku Radziec- kim zbudował go już Stalin.

I piszą i ze wzruszeniem myślą o Stalinie ludzie Par- tii — o jego przyjacielskiej pomocy, o radach, o jego o- gromnym dorobku teoretycz- nym i praktycznym który sta- nowi dziś wspierający kapitał wiedzy i doświadczeń całego międzynarodowego ruchu ro- botniczego, w walce z prze- ciwnościami, z oportunistem, z trockizmem z buchariniz- mem, w stałej walce o jed- ność Partii, tej siły — która pcha naprzód historię.

Ze wzruszeniem piszą o Stalinie uczeni, którzy w nim widzą największego człowie- ka nauki, który rozświetlił naukowo w ścisłym zespole- niu z praktyką — co jest sprawdzianem naukowości —

drogi rozwojowe ludzkości, rozświetlił je jako naukowiec i poprowadził nim klasę ro- botniczą, jako wódz i nauczy- ciel i wprowadza ludzkość w epokę socjalizmu, otwierając równocześnie i wskazując nauce nowe perspektywy i nowe kierunki walki z przy- rodą — zmieniając i przetwa- rzając przyrodę.

Pisze młodzież, dla której Stalin jest wodzem młodej epoki która nadchodzi.

Piszą poeci, wyrażający my- śli i uczucia wszystkich, tak pięknie umiejący wyrazić pa- los walki — patos Stalina, który daje imię wiekowi XX, człowieka, który — jak mówi pisarz francuski — „nie jest hasłem tylko, czy symbolem, ale żywym człowiekiem“.

Myśląc o historii tych lat Stalina które zmieniły losy ludzi na ziemi, skupiają się dziś szeregi wokół zwy- cięskiej idei marksizmu-leninizmu, rosną wokół klasy ro- botniczej szeregi obrońców pokoju — którego wodzem jest Stalin, rośnie siła obozu postępu i pokoju.

W tym obozie postępu i po- koju stoi przy boku Związku Radzieckiego Polska, która przetrwać musiała tyle wojen i śmiertelny terror hitlerow- ski.

Polska, której stalinowska polityka Związku Radzieckie- go zapewniła pokój i przy- jaźń na wschodzie — pokój i przyjaźń na południu — sze- rokie morze na północy — po- kój i nienaruszalność granicy Odry i Nysy i przyjaźń z de- mokratycznymi Niemcami, na zachodzie.

W dniach szczególnej ma- nifestacji narodu polskiego na cześć przywódcy narodów ra- dzieckich, wodza klasy robot- niczej i mas pracujących świata, chorążego obozu po- koju, demokracji, niepodległo- ści narodów i socjalizmu — RZĄD POLSKI LUDOWY OŚWIADCZA, ŻE REALIZU- JĄC WOLĘ POLSKIEJ KLA- SY ROBOTNICZEJ, CHŁO- PÓW PRACUJĄCYCH, IN- TELIGENCJI I CAŁEGO NA- RODU — BĘDZIE W POLI- TYCE MIĘDZYNARODOWEJ STRZEŻŁ JEDNOŚCI OBO- ZU POKOJU, A NADE WSZY- STKO JEDNOŚCI ZE ZWIA- ZKIEM RADZIECKIM ŻE CZYNIĆ BĘDZIE WSZYST- KO, ABY ROSŁY SIŁY POL- SKI JAKO OGNIAWO OBOZU POKOJU ZBUDOWANEGO PRACĄ JOZEFĄ STALINĄ, ŻE CZYNIĆ BĘDZIE WSZY- STKO, ABY WYSIEKLE ZBU- DOWANIA SOCJALIZMU, USTROJU SPRAWIEDLIWO- ŚCI SPOŁECZNEJ, ROZKWI- TU, DOBROBYTU I KULTU- RY W NASZYM KRAJU, PODJĘTY PRZEZ KLASĘ ROBOTNICZĄ NA CZĘLE LUDU PRACUJĄCEGO I WSZYSTKICH SIŁ TWÓR- CZYCH NARODU, DOPRO- WADZIŁ JAK NAJPRZEDZIEJ DO ZWYCIĘSTWA.

Niech w tym dniu z sali Sej- mu Polski Ludowej, z kraju budującego się socjalizmu — popłyną najserdeczniejsze ży- czenia i pozdrowienia dla człowieka, który przewodził najdumniejszej idei ludzkości — przywraca narodom i lu- dziom godność świadomych twórców swoich losów i swo- jej przyszłości, dla ocońcy niepodległości narodów przed zabobrem imperializmem, dla wielkiego przyjaciela naro- du polskiego — dla czło- wieka, którego imię jest dziś wyrazem solidarności międzynarodowej i ukochania własnej ojczyzny — symbo- lem pokoju i postępu, sztan- darem niezłomnej wiary w przyszłość ludzkości.

NIECH ŻYJE WIELKI PRZYJACIEL NARODU POL- SKIEGO — WÓDZ POSTĘ- POWEJ ŁUDZKOŚCI — JO- ZEF STALIN!

(Wszyscy wstają. Huczne i długotrwałe oklaski).

70 rocznicę urodzin Tow. Stalina czcił cały świat

(Dokończenie ze str. 5)

HOLANDIA

HAGA. W wielu miastach Holandii odbyły się uroczyste akademie, poświęcone 70 rocz- nicy urodzin Józefa Stalina. W Amsterdamie w uroczy- stej akademii wzięło udział ponad dwa tysiące osób. Re- ferat o życiu i działalności Stalina wygłosił sekretarz Ko- munistycznej Partii Holandii, Paul de Groot.

Wśród powszechnego entu- zjazu wystosowano depeszę z życzeniami do Józefa Stalina. Dziennik „De Waarheid” za- mieścił artykuł poświęcony ży- ciu Wielkiego Jubilata oraz wyjątki z depesz gratulacyj- nych ludności Holandii.

FRANCJA

PARYŻ. Ambasador ZSRR w Paryżu Bogomolow przyjął de- legację, która przekazała w imieniu narodu francuskiego dary dla Józefa Stalina.

W skład delegacji weszli

m. in. członek Komitetu Cen- tralnego Francuskiej Partii Ko- munistycznej Andre Marty, sekretarz generalny CGT Fra- chon, deputowani Grenier i Guyot, malarz Fougeron, ad- wokat Norman, reżyser filmo- wy Daquin, Claudine Chomat i szereg innych osobistości. Delegacja prosiła ambasadora Bogomolowa, by zechciał prze- kazać Stalinowi serdeczne ży- czenia od narodu francuskiego.

NIEMCY

BERLIN. Premier rządu Nie- mieckiej Republiki Demokra- tycznej Otto Grotewohl opubli- kował w specjalnym numerze jubileuszowym dziennika „Neu- es Deutschland” artykuł pt. „Stalin — przyjaciel i wybaw- ca narodu niemieckiego”. Gro- tewohl stwierdza między in., że naród niemiecki wdzięczny jest Józefowi Stalinowi i miu- łącym pokój narodom Związ- ku Radzieckiego za umożli- wienie utworzenia niepodleg- łości państwa.

Obchód 70 rocznicy urodzin Tow. J. Stalina w Gorzowie był potężną manifestacją świata pracy

Od tygodnia życie społeczne Gorzowa stało pod znakiem przygotowań do godnego uczczenia 70 rocznicy urodzin J. Stalina. Zakłady pracy, organizacje związkowe i młodzież przeżywały się wprost w planowaniu uroczystości, w podejmowaniu zobowiązań, celem złożenia hołdu Wielkiemu Wodzowi obozu pokoju. Wynikami tych przygotowań były dziesiątki wspaniałych akademii, urządzonych w mieście i powiecie.

W ZAKŁADACH PRACY

Akademia w „Ursusie” miała szczególnie ciekawy charakter. Zmontowali ją robotnicy wspólnie z wojskiem. Głównym punktem programu było złożenie przez racjonalizatorów 20 wniosków usprawniających i uchwały o założeniu klubu racjonalizatorów.

W Fabryce Włókna — akademii przygotowywali robotnicy wspólnie z uczniami Liceum Handlowego. Dwugodzinny przeszło program części artystycznej obfitował w doskonałe tańce, śpiewy i deklamacje. ZMPowcy z Liceum w drodze do fabryki skandowali słowa — Stalin, Stalin i śpiewali hymn SFMD.

Zespół świetlicowy Roszarni Lnu — przygotował na akademii piękną jednoaktówkę partyzancką pt. „Gotowi”. Piękny referat o życiu i dziele tow. Stalina wygłosił przedst. W. P. por. Jankowski.

Robotnicy z „Pagedu” — wpadli na szczególnie pomysł urządzenia akademii w warsztatach. Wśród maszyn, wiers-

zarek i kotłów echo śpiewanej Międzynarodówki i występy orkiestry zakładowej zdawały się znacznie potężniejsze niż zwykle.

ZWIĄZKI ZAWODOWE NIE POZOSTAŁY W TYŁE

Jako pierwszy zorganizował dla swych członków akademie oddz. Zw. Zaw. Pracowników Państwowych. Po wspaniałym referacie tow. M. Lekki, uczniowie i uczennice Państw. Szkoły Ogólnokształcącej i Miejskiej Szkoły Muzycznej dały bogatą część artystyczną. Podobną akademię urządził w swej pięknie udekorowanej świetlicy oddz. Zw. Zaw. Pracowników Samorządowych.

Związek Zawodowy Pracowników Państwowych oparł swą uroczystą akademię na orkiestrze związkowej, która dała bogaty koncert przeplatany deklamacjami członków koła. Na szczególną uwagę zasługiwał oryginalny referat tow. Banaszaka pt. „Wielkość Józefa Stalina”.

ENTUZJASTYCZNY UDZIAŁ MŁODZIEŻY

Młodzież wszystkich szkół brała gremialnie udział we wszystkich uroczystościach. Poza akademiami szkolnymi wybierała się chętnie na wieś z referatami i okolicznościowymi występami artystycznymi. Uczennice Liceum Przem. Odrzutowego wyjechały aż do odległego o 30 km od Gorzowa Błotyna. Piękną akademię zorganizowali również słuchacze Uniwersytetu Pow-

szczego wraz z uczniami Liceum Handlowego.

AKADEMIA W TEATRZE MIEJSKIM

Zakończeniem wszystkich uroczystości związanych z uczczeniem 70 rocznicy urodzin tow. Stalina była akademie główna w Teatrze. Wzięli w niej udział przedstawiciele gorzowskiego świata pracy oraz przodownicy z różnych zakładów. Bogaty referat o życiu i dziełach tow. Stalina oraz o międzynarodowej sytuacji politycznej wygłosił tow. St.

Miłosz, I sekr. KM PZPR. Huczynymi oklaskami przyjęła zgromadzona publiczność przemówienie płk. Siemagina. W bogatej części artystycznej wystąpił chór żołnierski, Zespół Żywego Słowa przy Liceum dla Dorosłych oraz orkiestra gorzowskiej jednostki wojskowej. Po akademii odbyły się dwie zabawy ludowe w świetlicy „Ursusa” i świetlicy Zw. Zaw. Samorządowców. Kino Kapitol wyświetliło poza tym bezpłatnie komedie radziecką pt. „Arimka”. (El-be)

Śladami naszych artykułów

Działwa robotników Browaru i Wytwórni Win w Zielonej Górze otrzyma żłobek i przedszkole w r. 1950

W nr. 307 „Gazety Lubuskiej” zamieściliśmy artykuł naszego korespondenta fabrycznego pt. „Olbrymie kredyty dla Lubuskiej Wytwórni Win i Państwowego Browaru nie zostaną wykorzystane”. Wyrażaliśmy w nim obawę, że 19 500 000 zł przeznaczone na budowę żłobka i przedszkola dla dzieci robotników tych zakładów nie zostaną w tym roku wykorzystane z braku dokumentacji technicznej i spóźnionych przygotowań przy wyborze miejsca budowy.

W sprawie tej zabrał głos Centralny Zarząd Przemysłu Fermentacyjnego, który piśmem z dnia 9 grudnia zawiadomił, że cały kredyt inwestycyjny w wysokości 19 500 000 zł, przyznany w roku bież. na budowę żłobka i przedszkola,

ze względu na nieprzepracowanie dokumentacji prawnej obiektu przeznaczonego na odbudowę, został przeznaczony do wykorzystania na inny ob-

Czytaj

prase partyjną!

biękt, gdzie wszelkie formalności zostały już załatwione, a roboty wstrzymane z powodu braku kredytów.

Pomimo tego Centralny Zarząd Przemysłu Fermentacyjnego nie zrezygnował jednak z budowy żłobka i przedszkola dla Lubuskiej Wytwórni Win i Państwowego Browaru w Zielonej Górze i zarezerwował dla nich pewne kredyty na załatwienie jeszcze w 1949 r. dokumentacji prawnej i technicznej, aby w 1950 r. można było przystąpić od razu do realizowania planu budowy.

Pracownicy „Zastalu” wykonują zobowiązania z okazji 70 rocznicy urodzin Tow. Stalina

Masówki przeprowadzone z okazji 70 rocznicy urodzin tow. Stalina na wszystkich działach produkcyjnych „Zastalu”, wykazały, że pracownicy pragną specjalnie uczcić czynem tą radosną rocznicę. W tym celu postanowili usunąć największą bolączkę Zakładów jakim było transportowanie desek produkcyjnych z ul. Walki Młodych na plac przy ul. Winogrody. Wszyscy pracownicy jednogłośnie zobowiązali się przetransportować, każdy po 3 kbm tarcy.

W ub. czwartek zobowiąza-

nie wykonali pracownicy umysłowi. Podzieleni na 3 grupy (ładowanie, rozładowanie i sztaplowanie) pracowali tak wydajnie, że przynieśli Zakładowi około 200.000 zł oszczędności. (Sz)

Robotnicy Fabryki Dywanów w Ziel. Górze dla żołnierzy

Z inicjatywy przewodniczącego Koła Tow. Przyjaźni Żołnierzy przy Fabryce Dywanów w Zielonej Górze, odbyło się ogólne zebranie załogi fa-

Przy ulicy Emilii Plater, biegnącej dołem, cegła stoi w słupkach przy fundamentach rozebranych budynków o 4 metry powyżej jezdni. Zamysł więc usprawnić ładownię cegły w ten sposób, by wóz postawić na jezdni, a cegłę spuszczać drewnianym kołowym po zbocz, wozy wjeżdżają na wąską ścieżkę dla pieszych, a po załadowaniu zjeżdżają ukosem po zbocz, na jezdnię. Zbocze, porośnięte słabą darnią, nie wytrzyma naporu ciężkich wozów z cegłą, wygląda więc, jak poora-ny ugor.

Zarząd Nieruchomości Miejskich w Gubinie powinien na to zwrócić uwagę, aby wykonując jedną pożyteczną pracę, nie stwarzać sobie innych dodatkowych robót, niejednokrotnie bardzo kosztownych.

Zezem

Magazynier suszarni nie lubi słodkiej kawy

W myśl układu zbiorowego robotnikom Suszarni należy się dziennie 50 g cukru do kawy. Jednak magazynier ob. Konieczek dla każdej zmiany pracowników wydaje cukier według własnego „uznania”: raz 2 kg, raz 2,2 kg, nigdy jednak pełnej stawki wynoszącej 2,8 kg nie wrzucił do kotła.

Gdy przeliczymy ten rachunek na kalorie, stwierdzimy, że niesumienny magazynier zabiera robotnikom 76 000 kalorii miesięcznie.

Na interwencję robotników ob. Konieczek odpowiedział, że nie może dawać pełnej stawki bo kawa byłaby „za słodka”!

Dziwi nas to, że tak „życzliwy” robotnikom osobnik znalazł się w Radzie Zakładowej. (Bob.)

326 milionów zł zaoszczędziła

Dyrekcja Lasów Państwowych w r. 1948/49

Dyrekcja Lasów Państwowych w Zielonej Górze obejmująca swoją administracją nadleśnictwa i tartaki na Ziemi Lubuskiej oraz w części wojew. wrocławskiego znajduje się w specjalnie trudnych warunkach pracy z uwagi na rabunkową gospodarkę lasów,

prowadzoną przez okupanta. Mimo tego wykonała jednak w 429% plan oszczędnościowy na rok 1948/49. W myśl programu oszczędnościowego Dyrekcja miała zaoszczędzić ogółem 76 137 000 zł. Jak wynikało jednak z zestawień końcowych na podstawie sprawozdań poszczególnych jednostek, przekroczone plan oszczędności poważną nadwyżką w kwocie 326 milionów 948 tysięcy zł.

Stało się to dzięki zmniejszeniu kosztów eksploatacji drewna w lesie, usprawnieniu pracy oraz należytemu wykorzystaniu surowca w zakładach przemysłowych.

Dużą rolę w pokonywaniu trudności odegrała akcja współzawodnictwa, która podniosła wydajność pracy, szkolenie zaś przodowników na kursach robotników leśnych podniosło poziom pracy. (Ek)

Współzawodnictwo absolwentów SPP w Zielonej Górze

Wspólne zebranie absolwentów i absolwentek SPP w Zielonej Górze odbyło się w ub. niedzielę w świetlicy absolwentek SPP przy ul. Fabrycznej. Celem zebrania było omówienie współzawodnictwa na polu dyscypliny pracy, w nauce i czystości w burdach.

Projekt współzawodnictwa absolwencji przyjął z entuzjazmem, przyrzekając sobie współpracę międzywieloletnią. (ZF)

Premie dla wzorowych hodowców powiatu krośnieńskiego

Powiat krośnieński jest jednym z pierwszych powiatów w Polsce, gdzie wprowadzone dla celów doświadczalnych przymus ubezpieczenia koni i bydła.

Eksperyment ten wykazał, jak duże korzyści z przymusu ubezpieczenia koni i bydła osiągnęli małośni i jak wielkie straty w pogłowiu ponosi rocznie nasza gospodarka narodowa. Aby im przeciwdziałać, zapowiedział Powiatowy Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu i zainteresowany bezpośrednio, podobnie jak rolnicy danego powiatu w zmniejszeniu strat w pogłowiu — przyznanie wyróżniającym się w pracy przodownikom weterynaryjnym oraz hodowcom za racjonalny wychów cieląt i zrebriażenie, które w najbliższych dniach rozdzielone zostaną kilkunastu osobom. Spośród przodowników weterynaryjnych premie otrzymają: Franciszek Błdny — Łagów (5 tysięcy); Tomasz Juskiewicz — Maszewo (4.000); Maciej Wybraniec — Sycowice (3.000); Teodor Wajnert — Dąbrowa Leśna (3.000).

Premie za wzorowy wychów młodzieży otrzymają rolnicy: Władysław Gudaniec — Skarbowa (6.000); Stefan

Nowak — Gestowice (5.000); Stanisław Romanowski — Zagór Nowy (4.000); Bronisław Mazurkiewicz — Dębogóra (4.000).

Zasłki na przystosowanie budynków inwentarskich do wymogów racjonalnej hodowli otrzymają: Stanisław Wardega — Kosierz na owczarnię 30.000 zł i Pelagia Frydryszak — Kosierz na świniarnię 40.000 zł. (ard)

Gwiazdka dla dzieci pracowników „Zastalu” przedmiotem obrad Rady Zakładowej

Dzieci pracowników „Zastalu” nie tylko że mają stałą i staranną opiekę ze strony referatu socjalnego, ale są także „oczekiem w głowie” Rady Zakładowej. Na ostatnim posiedzeniu postanowiono przygotować dla dzieci podarki świąteczne w szerszym rozmiarze niż w r. ub. Z funduszu Rady Zakładowej przekazano większą kwotę na zakup podarków: słodczy i woców. Przygotowa-

Pierwsza wystawa gołębi pocztowych i rasowych na Ziemi Lubuskiej

Gorzowski Oddział Zjedn. Polskich Hodowców Gołębi Pocztowych zorganizował przed kilku dniami pierwszą na Ziemi Lubuskiej wystawę gołębi pocztowych i rasowych. W wystawie wzięli udział hodowcy z Gorzowa, Zielonej Góry, Drezdenka i Krzyża, któ-

rzy dostarczyli ogółem 296 gołębi.

Komisja sędziowska przyznała I nagrodę ob. S. Paradowskiemu z Gorzowa, a drugą ob. E. Mazanowi. Najlepszy tegoroczny czas w locie do 200 i 300 km uzyskały gołębie konkursowe ob. J. Jasieńskiego, który zdobył dwie pierwsze nagrody.

Wystawione gołębie były na ogół wysokiej klasy. Dużo pomocy w zorganizowaniu wystawy udzielił Zw. Zaw. Kołowej, który bezinteresownie odstąpił hodowcom świetlice. (Dej)

Śladami naszych artykułów

„Wprowadzanie psów milicyjnie uzbrojonych”

W nr. 321 „Gazety Lubuskiej” zamieściliśmy notatkę naszego korespondenta pt. „Pies w Centrali Rybnej”, w której omawialiśmy fakt, że do sklepu Centrali Rybnej w Zielonej Górze przy ul. Sta-

nego rodzaju „kundla”. W odpowiedzi na to kierownik Centrali Rybnej nadesłał nam wyjaśnienie, w którym stwierdza, że na widocznym miejscu umieszczono czytelnym napis: „Wprowadzanie psów milicyjnie uzbrojonych”. (Sw)

Dziś piątek 23 grudnia 1949 roku
Wiktoria — Sławomierz

Jutro sobota 24 grudnia 1949 roku

Adama i Ewy

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI
GORZÓW, UL. HAWELAŃSKA
TEL. 555

Ważniejsze nr-y telefonów:
Straż Pożarna — alarmowy 300
Milicja Obywatelska 555 i 66
Komitet Miejski PZPR — 623
Komitet Pow. PZPR — 506
Karetka Pogotowia PCK 900
Szpital Miejski — 562
Pogotowie nocne PCK 992
Apteka pod Lwem, ul. Krzywoustego nr 4a — 300

Apteka pod Słońcem, ul. Dzieci Wrzesińskich nr 20-330

Apteka Ubezpieczalni Społecznej, ul. Drzymały nr 44-350

NARADA GOSPODARCZA CHŁOPÓW POW. GORZOWSKIEGO, STRZELECKIEGO I ŚWIEBODZKIEGO

Pod przewodnictwem tow. wicewójewody J. Musiała i przy współudziale kier. Wydz. Adm. KW PZPR tow. H. Dubniaka odbyła się w Gorzowie narada gospodarza sołtysów, wójtów, przewodniczących Rad Narodowych oraz sekretarzy PZPR z pow. gorzowskiego, strzeleckiego i świebodzińskiego, na której omawiano zagadnienia spółdzielczości produkcyjnej na wsi lubuskiej.

REPERTUAR KIN

DREZDENKO — „Polonia”
„Zelazny dziadek”
GORZÓW — „Capitol”
„Arluka”
GORZÓW — „Słońce”
„Milcząca barykada”
KRZYŻ — „Polonia”
„Nikt nie wie”
MIEJZYRZECZ — „Świt”
„Gdzieś w Europie”
ŚLUBICE — „Piast”
„Baryczka”
SULEJÓW — „Lech”
„Dwulicowa kobieta”
WITNICA — „Kometa”
„Valpurga”
PIŁA — „Zorza”
„Skradzioną sławę”
WSCHOWA — „Hel”
„Okoliczności łagodne”

ODDZIAŁ REDAKCJI
„GAZETY LUBUSKIEJ”
ul. Zeromskiego nr 3, tel. 400

Ważniejsze nr-y telefonów
Milicja Obywatelska: 104 i 140
Szpital Powiatowy: 125 i 854
Pogotowie ratunkowe ambulator. PCK: 300
Straż Pożarna: 149
Gospoda Spółdzielcza tel. 300 i 623

REPERTUAR KIN

GUBIN — „Pionier”
„Konik Garbusek”
KROSNO — „Lubuskie”
„Belita tańczy”
LUBSKO — „Patria”
„Ulica Graniczna”
ŚWIEBODZIN — „Rialto”
„Aleksander Matrosow”
WSCHOWA — „Hel”
„Skradzioną sławę”
ZIELONA GÓRA — „Nysa”
„Jasna droga”
ZIELONA GÓRA — „Światowid”
„Wilcze doły”